கிறிஸ்து மொழிக் குறள்

UNIVERSITY LIBRARY
31 MAY 1957
MADRAS.

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

இரண்டாம் பதிப்பு

UNIVERSITY EXTENSION LIBRARY
16 DEC 1957
MADURAI

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை-14

1956

உரிமையுடையது] [விலை அணா 12

UNIVE... ...SION
MADURAI

முன்னுரை

ஏசு மொழியும் இனிய திரு வாசகமும்
நேசஅருட் பாவுமென் நெஞ்சு.

கிறிஸ்து பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய 'நற்செய்தி'யை—'சுவிசேஷ'த்தை—எளிய தமிழில் வடித்தல் வேண்டுமென்ற வேட்கை பலஆண்டுகட்கு முன்னர் என்னுள் எழுந்தது. அவ்வேட்கை தணிதற்குரிய வாய்ப்பு அந்நாளில் எனக்குக் கிட்டவே இல்லை. பின்னையாதல் - அக்கால அணிமையில் - அவ்வாய்ப்புக் கிட்டியதோ? இல்லை. ஏன்? பலதிறத் தொண்டுச் சூழலும், நெருக்கும், பிறவும் எனக்கு ஓய்வளிக்கவில்லை. ஆனால், எழுந்த வேட்கைமட்டும் என்னுள் எங்கேயோ ஒன்றியது.

1947-ம் ஆண்டு, சென்னையில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம் நிகழ்ந்தது. அத்தொழிலாளர் சங்கத்* தலைவர் தோழர் - எஸ். வி. வி. அந்தோணி பிள்ளை அவர்களை அரசாங்கம் விசாரணையின்றிச் சிறைப்படுத்தியது. பழந்தலைவன் என்ற முறையில் வேலைநிறுத்தத்தை நடாத்தும் பொறுப்பு எனக்கு வழங்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய நூறுநாள், வழக்கம்போல, முறைப்படி, வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. அவ்வேளையில் 'யான் வீட்டை விடுத்து (9-6-1947–10-7-1947) வெளியேகலாகாது' என்று அரசாங்கம் கட்டளை பிறப்பித்தது. ஆனால், அக்கட்டளை, மக்கள் வரவு செலவைத் தகையவில்லை. அதனால், வீட்டுக்காப்பிலும் யான் போதிய ஓய்வு பெற்றேனில்லை; சிறிதே பெற்றேன்.

அவ்வோய்வில் என்னுள்ளத்தில் எங்கேயோ ஒன்றிக்கிடந்த பழைய வேட்கை விரைந்து வீறியது. அதன் பயனாகக் கிறிஸ்து பெருமான் மலைமொழியையும், மற்ற மணிமொழிகளில் சிலவற்றையும் தழுவி, அவற்றைக் குறள்வெண்பாவால் யாக்கலானேன். நூலுக்குக் 'கிறிஸ்து மொழிக் குறள்' என்னும் முடி வேயப்பெற்றது.

---

*சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம்; இந்தியாவில் முதல்முதல் (1918) தோன்றியது.

சாது அச்சகத்தின் வேலைத்துறைவும், பிறவும் நூலை அப்பொழுதே வெளியிட இடந்தரவில்லை. நாளை நாளை என்று காலம் நடந்தது; கடந்தது. இந்நிலையில் (30-1-1948) காந்தியடிகள் பருவுடல் வீழ்ந்தது. அவ்வீழ்ச்சி கிறிஸ்துவின் மலைப்பொழிவு மீது என் கருத்தை உந்தியது. காரணம், காந்தியத்துக்கும் மலைப்பொழிவுக்குமுள்ள தொடர்பேயாகும். காந்தியம், மலைப்பொழிவின் பரிணமம் என்பது உலகறிந்ததொன்று. அடிகளின் வீழ்ச்சி, 'கிறிஸ்து மொழிக் குறளை' வெளியிட என்னை முடுக்கியது. அம் முடுக்கலையும் சில தடைகள் மறித்தன. 'பருவத்தா லன்றிப் பழா' என்னும் மூதுரை பொய்ப்படாது போலும்! இந்நாளில் நூலை வெளியிடல் நேர்ந்தது.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உள்ள பலதிறப் 'பைபில்' பதிப்புக்கள் என் முயற்சிக்குத் துணைநின்றன. அவற்றில் பெரிதும் கருத்து வேற்றுமைகள் காணப்படவில்லை; சிலசொல் - சொற்றொடர் - வேற்றுமைகள் காணப்பட்டன. அக்காட்சியில் என் நெஞ்சம் சுழலும். அந்நெஞ்சம் கிறிஸ்து பெருமான் திருவடியில் படியும்; சுழல் நீங்கும்; பாடல் ஓடும். குணம் கிறிஸ்துவின்பாலது; குற்றம் என்பாலது.

கிறிஸ்து பெருமான் மொழிகளைத் தழுவியே பாடிச் சென்றேன் (தோற்றுவாய் பார்க்க). 'மணிமொழி'யில் சந்தர்ப்பங்களை ஆங்காங்கே குறித்தேனில்லை. சிற்சில இடங்களில் பெருமான் மொழிகளிலேயே சந்தர்ப்பங்கள் விரவுமாறு செய்துள்ளேன். சந்தர்ப்பங்களைக் கருதாது பொருள்மீது கருத்துச்செலுத்தும்படி நேயர்களை வேண்டுகிறேன். நூலிற் சில இடங்களில் ஒருமை பன்மை மயக்கம் உற்றுள்ளது. அது மூலத்தைத் தழுவியதென்க.

இந்நூற்கண் திரட்டப்பட்டுள்ள மணிமொழிகள் அப்படியே அடுக்கப்படவில்லை. அவை, கருத்துக்கு இயைந்த முறையில் ஒவ்வொரு தலைப்பின்கீழ் ஒல்லும்வகை ஒழுங்கு செய்யப்பெற்றன. இதனால் சில இடங்களில் தொடர்பின்மை காணப்படும்.

கிறிஸ்துவைப்பற்றிச் சில கட்டுரைகள் முன்னே வரைந்தேன். அவை, 'தமிழ்ச் சோலை'யில் சேர்க்கப்பட்டன. 'கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல்' என்றொரு நூல் அணித்தே என்னால் யாக்கப்பெற்றது.

இப்பொழுது இந்நூற்றிரண்டாற்றினேன். மூர்க்கம் பெருகிவரும் இந்நாளில் கிறிஸ்துவின் அருளறம் யாண்டும் பரவுதல் வேண்டு மென்பது எனது உட்கிடக்கை.

வேட்கை எழுந்தபோது இந்நூற்றிரண்டில் யான் இறங்கியிருந் தால், நூலின் போக்கும் நடையும் பிறவும் வேறுபட்டிருக்கும். இந் நூற்கண் வழக்கச் சொற்களையும், சம்பிரதாயக் குறியீடுகளையும் அவ்வவ்வாறே பெய்துள்ளேன். எவர்க்கும் எளிதில் பொருள் விளங் கும் முறையில் நூல் அமைந்துள்ளது.

வயது ஏற ஏற நூல் இயற்றுவதில் எளிமையே தோன்றுகிறது. ஆனால் அச்சுப்பிழை திருத்துவதில் நிலைமை மாறுகிறது. இதில் இளமையிலெழும் ஊக்கம் முதுமையில் எழுவதில்லை. மேல்நாடுகளில் அச்சுப்பிழை களைவதில் ஆக்கியோர் பெரிதும் தலைப்படுவதில்லை. அதற்கெனத் தேர்ச்சிபெற்ற தனிக் குழு உண்டு. அவ்வமைப்பு நமது நாட்டிலும் விரைவில் ஏற்படுதல் வேண்டும்.

எனது உடல்நலன் குலைந்துள்ள இந்நாளில் யான் நூற் றிரண்டையும் பகற்காலத்திலேயே செய்து வருகிறேன். பகலில் என்னைக் காணவருஞ் சூழல் அதிகம். இந்நூல் அச்சாகியபோது, என்னைக் காண வந்தவருள் சிலர் அவ்வப்போது அன்புகூர்ந்து அச்சுப்பிழை திருத்துவதில் துணைபுரிந்தனர். அவர் அனைவர்க்கும் எனது நன்றி உரியதாக.

புறத்தே தடியும் ஈட்டியும் துப்பாக்கியும் ஏந்திய போலிஸ்படை சூழ்ந்து நிற்ப, அகத்தே கிறிஸ்து பெருமான் மலைக்காட்சி அமுதம் பொங்க, முதுமையில், உடல் மெலிந்து நலிந்துள்ள வேளையில் இந்நூல் என்னால் இயற்றப்பெற்றது. புலவோர் உலகம் பிழை பொறுப்பதாக.

சென்னை,
9—6—48

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

காந்தியடிகட்கு

அறத்து நன்மரம் அன்பு நறுமலர்
அருளின் செங்கனி ஆகிய காந்தியே
பொறுத்து நீழல் புரிந்து பொலிந்தனை
புயலுந் தென்றலாப் போந்துமுன் வீசுமே. (1)

வழக்கம் போலிறை வாழ்த்துங் குழுவிடை
வணங்கு கைம்மலர் வார விழிமலர்
செழிக்கும் புன்னகைச் செம்மலர் வாசமே
சிந்தி மக்களின் சிந்தை நடந்தனை. (2)

சாதிப் பேயோர் சமய வெறியனுய்ச்
சாய்ந்து கும்பிடு வான்போல் தடுத்துனைப்
போதில் சுட்டனன் பொங்கு குருதியில்
பூத்த தன்னே புதிய உலகமே. (3)

அருமை மெய்யெரிந் தற்றது தீயினல்
அசையா மாமலை ஆடித் துடித்தது
கருமைக் காடசை வின்றிக் கசிந்தது
கலையும் ஆழி கவிதை இழந்தது. (4)

கானப் புட்கள் ககனம் எழுவில
கால்வி லங்கு தரைவிட் டெழுவில
வானப் பேரொளி மங்கி வதைந்தது
மக்கள் கூட்டம் மகிழ்விழந் தோய்ந்தது. (5)

---

2. *வார - அன்பு, அருள்.*

3. *போதில் - அப்போதில். குருதியில் - இரத்தத்தில். அன்னே - அப்பொழுதே.*

4. *மெய் - புற உடல்.*

5. *கானப்புட்கள் - இசைப்பறவைகள். ககனம் - வானம்.*

வீழா நல்லுடல் வீழ்ந்தது மெய்ய! நின்
வீர ஆவி விடுதலை பெற்றது
தாழா தெங்குந் தழைத்துப் படர்ந்தது
சாந்தம் சாந்தம் தனிமை அடைந்தது. (6)

கொல்லாப் பேரறங் கூறி வளர்ந்தனை
குண்டின் ஆட்சி குலைக்க முயன்றனை
நல்லார் பொல்லார் நடுநின் றொழுகினை
நரனும்! தோன்றினன் நல்லுடல் சாய்க்கவோ. (7)

உன்னைக் காணவும் உன்பணி செய்யவும்
உன்னை நூலில் உணர்ந்தே எழுதவும்
சின்ன வன்பெறத் தேவன் அருளினன்
செய்யு நன்றி செகத்தினில் உண்டுகொல்! (8)

ஏசு நாதன் இசைத்த மலைமொழி
ஏனை வாய்மொழி ஏந்தி ஒழுகினை
நேச அம்மொழி நேர்ந்தஇந் நூலினை
நினைவுக் காக்கினன் நின்னடி வாழ்த்தியே. (9)

---

6. *தனிமை - ஒப்பற்ற ஒருநிலை.*

7. *நரனும் - மனிதப்பிறவி தாங்கிய ஒருவனும்.*

UNIVERSITY LIBRARY MADURAI

கிறிஸ்து மொழிக் குறள்

தோற்றுவாய்

அன்பு

அன்பே இறைவனும் அன்பேநல் லாவியும்
அன்பே மகனுமொன் றன்பு. 1

அன்பே குமரனும் அன்பே அவன்மொழியும்
அன்பே அவன்வழியும் ஆறு. 2

அன்பரசு கண்டருள அவ்வுலகம் விட்டிங்கே
அன்பு மகன்வந்தான் அன்று. 3

கொலைஅரசு வீழ்க குமரனரு ளன்புக்
கலைஅரசு வாழ்க கதி. 4

அரசு

ஆதியில் மக்கள் அரசற்ற வாழ்க்கையாம்
நீதியில் நின்றார் நிறைந்து. 5

---

1. பிதா குமரன் பரிசுத்த ஆவி மூன்றும் அன்பே; ஒன்றே.

5. ஆதியில்-மிகப் பழைய காலத்தில் (Primitive age). விதையினின்றும் முளை எழுகிறது ; முளை செடியாகிறது ; செடி மரமாகிறது ; மரம் கவடு கோடு விட்டு விரிந்து பரந்து நிற்கிறது ; பின்னே மரம் என்ன ஆகிறது ? திங்கள் ஆகிறதா ? ஞாயிறாகிறதா? இல்லை. மரம், மலர் - காய் - கனி - உதவுகிறது. கனியுள் (பழைய) விதை (புதுமைபெற்று) இருக்கிறது. விதை பலப்பலவாகி எழுந்து விரிந்து மீண்டும் விதையாதல் காண்க. இவ்வாறே பழைய அரசற்ற

அந்நாளில் மக்கள் அமைதி இயற்கையில்
எந்நாளும் நின்றார் இயைந்து. 6

பின்னர் அரசாட்சிப் பேய்புகப் பல்பெயரால்
இன்னல் விளைந்ததே இங்கு. 7

கோனாட்சி என்றும் குடியாட்சி என்றுங்கொல்
ஊனாட்சி ஓங்கியதே ஊறு. 8

கொடுமை

எங்கணும் சேவகர் எங்கணும் சேனைகள்
எங்கணும் போர்கள் எரி. 9

கொள்ளை கொலைகளெங்கும் கோரங்கள் எங்கெங்கும்
கள்ளவினை எங்குங் கரவு. 10

சட்டங்கள் செய்யும் சபைகளே எங்கெங்கும்
கட்டுச் சிறைகளெங்குங் காட்டு. 11

பட்டம் பதவிகள் பாவிகட் கெங்கெங்கும்
வட்டமிடும் ஆணவ வாழ்வு. 12

வாழ்வுப் பொருள்பெருக வாய்த்ததொழிற் கூடம்,போர்ப்
பாழ்கருவி செய்வதென்ன பாடு! 13

சேவகர் இன்றியும் சேனைகள் இன்றியும்
ஏவரும் வாழவில்லை இன்று. 14

சமுகம், பலதிற அரசு வகைகளாக விரிந்து பரந்து பெருகி மீண்டும் அரசற்றதாதல் நியதி. பழைய அரசற்ற சமுகத்துக்கும் புதிய அரசற்ற சமுகத்துக்கும் சிற்சில வேற்றுமைகளிருக்கும். பழையதில் விஞ்ஞானமில்லை; புதியதில் விஞ்ஞானம் உண்டு. ஈண்டுக் கருதற்பாலது அரசற்ற சமுக அமைப்பொன்றே.

11. காட்டு - காட்டல்; காட்சி.

தொல்லை அரசாட்சி தூய இயற்கையைப்
புல்ல விடாது புக. 15

தெய்வப் பொதுமை

பழைய அரசற்ற பண்புலகம் மீள
உழைத்தல் அறிவுடைமை ஒத்து. 16

வழிகண்டார் மார்க்ஸ்முனிவர் மாண்பொதுமைக் கிந்நாள்
பழுதுண் டொருகூற்றில் பார். 17

நல்லதே மார்க்ஸ்பொதுமை, ஞானப் பரனெறி
இல்லை அதன்கண் இலை. 18

ஏசு மொழியில் இறையும் பொதுஅறமும்
நேசத்தில் உண்டு நினை. 19

அன்புப் பொதுமை அருளாட்சி ஆகுமே
துன்பஅர செற்றுக்குச் சொல். 20

மக்களுள் ஈசன் மருவல் உணர்தலன்பு
தொக்க பொதுமைத் தொடர்பு. 21

அன்பால் உயிர்கள் அணைந்திருத்தல் கண்டாலே
இன்பாம் பொதுமை எழும். 22

---

15. புல்ல - தழுவ.

16. முதற்பாட்டுக் குறிப்பைப் பார்க்க.

17. ஒரு கூற்றில் - ஒரு பகுதியில். பழுது என்னை ? வரும் பாட்டை நோக்குக.

22. மக்களுள் ஈசன் உண்மையை உணர்வோர் தம் உயிர்க்கோ பிற உயிர்க்கோ தீங்கு செய்யார். தம்முள்ளிருப்பதும் பிறருள் இருப்பதும் பொதுவான ஒன்றே என்று எண்ணும் உலகம் அமையின் அரசு எற்றுக்கு? அரசற்ற ஒன்றே மக்களாட்சி அல்லது முழுப் பொதுமை (Perfect Communism) என்பது.

ஏசுதிரு வாய்மொழியில் எல்லாம் பொதுஅன்பு
நீச மெலாநீக்கு நீர். 23

தெய்வப் பொதுமை செறியுங் கிறிஸ்துமொழி
செய்யும்அர சற்ற செகம். 24

கிறிஸ்து மொழியினைக் கிண்டியிரு கூறுப்
பொறித்தலிங் நூலின் பொருள். 25

ஒன்று மலைமொழிமற் றொன்று மணிமொழி
என்று பிரியுமிங் நூல். 26

அறத்து மொழிகள் அடங்கும்இங் நூற்பேர்
'கிறிஸ்து மொழிக்குறள்' கேள். 27

வாழ்த்து

மாணாக்கர் சூழ மலையில் இருக்கின்றார்
காணக் கிறிஸ்துபிரான் காண். 28

மலைஆற வைத்த மலரடிகள் நெஞ்சில்
சிலைஆக ; என்னுள் சிறந்து. 29

---

23. நீர் - ஒளி ; 'நெடுநீர் வார்குழை களைந்தென' — நெடுநல்வாடை : 139 : (நீர்மை - ஒளி).

24. தெய்வப்பொதுமை : இது மார்க்ஸால் சொல்லப்படவில்லை; கிறிஸ்துவால் சொல்லப்பட்டது. மார்க்ஸினுடையது சடப்பொதுமை; கிறிஸ்துவினுடையது தெய்வப்பொதுமை (Spiritual Communism). இரண்டுக்கும் பொதுவில் பொலிவது பொதுமை. 17-ம் பாட்டையும் குறிப்பையுங் காண்க.

25. கிண்டி - கிளறிப்பார்த்து ; ஆராய்ந்து.

26. மலை - மலைமொழி ; மணி - மணிமொழி (ஆகுபெயர்).

29. ஆற - அமைதியடைய. மலை அமைதியுடையது ; அதற்கு அமைதி வழங்குவது கிறிஸ்து பெருமான் திருவடி. அமைதிக்கும் அமைதி வழங்குவது கிறிஸ்துபெருமான் திருவடி என்றபடி. சிலைஆக - கல்லைப்போல உறுதியாக ; நிலைபெறுக.

கருணையே பேச்சாய்க் கனமழையாய் வெள்ளம்
பெருகி வழிகிறது பேறு. 30

ஏசுபிரான் சேவடிகள் என்னெஞ்சில் நிற்க,அவர்
வாசகமும் அவ்வாறே வந்து. 31

போற்றி விழிமலர் போற்றிதிரு வாய்மலர்
போற்றி அடிமலர்ப் போது. 32

வாழி மலைவாழி வாய்மை மணிவாழி
வாழி உலகு மலர்ந்து. 33

வாழி மலைவாய்மை வாழச்செய் மத்தேயு
வாழி வழிவழி வாய்ப்பு. 34

வாய்மை எழுதிய மத்தேயு மார்க்கு லூக்
காய்வில்யோ வான்வாழி கால். 35

மாண்பு

மாட்சி மணிவிளக்காய் மாமலையில் ஏசுதரும்
காட்சியினைக் காண்பதுவே கண். 36

மலையில் குமரன் மலர்ந்தபெரு வாய்மைக்
கலையினைக் கேட்பதுவே காது. 37

---

34. மலைவாய்மை - மலையிற் பிறந்த சத்திய மொழி. மத்தேயு - கிறிஸ்துபெருமான் சுவிசேஷத்தை எழுதியவருள் ஒருவர் ; இவர்தம் எழுத்தில் மலைப்பொழிவு சிறந்து பொலிகிறது; மற்றவர்எழுத்தில் அப்பொழிவு அவ்வளவில் பொலியவில்லை. மத்தேயு : 5,6,7-ம் அதிகாரங்களில் மலைப்பொழிவு திகழ்தல் காண்க.

35. வாய்மை-கிறிஸ்துவின் சத்தியத்தை; சத்தியமொழியை. கிறிஸ்துபெருமான் நற்செய்தியை (சுவிசேஷத்தை) எழுதியவர் நால்வர். அவர் மத்தேயு, மார்க், லூக்கா (லூக்காஸ்), யோவான் (அருளப்பர்). கால் - கால்வழி.

37. வாய்மைக்கலை - சத்தியக்கலை ; மலைப்பொழிவு.

வரையேறி ஏசு மழைபொழிந்த வெள்ளம்
நிரையேற மூழ்குவதே நெஞ்சு. 38

அண்ணல் குமரன் அழகு மலைப்பொழிவே
உண்மை மறையென் றுணர். 39

பாவம் கரைக்கும் பரமன் மலைஅமிழ்தை
ஆவிக் குணவென் றறி. 40

மன்னுயிர்கள் மாசழிக்கும் வன்மூர்க்க வேரறுக்கும்
பொன்மொழியின் பேச்சே பொருள். 41

தோழர்க்குத் தொண்டுசெயத் தூண்டுமே உள்ளத்தை
ஆழி அருட்சொல் அரண். 42

அடக்கம்

அப்பன் அருள்மலையை அப்படியே பேர்த்தெடுத்தல்
எப்படிஎன் னாலியலும் ஈங்கு. 43

தழுவியே னும்மலையைத் தண்டமிழால் பேர்த்தே
உழமுயன்றேன் கிட்டவிலை ஒய்வு. 44

---

38. வரை - மலை. நிரை - பெருக்கு ; வெள்ளப்பெருக்கு ; வெள்ளப்பெருக்கு மேலிட மூழ்குவது.

42. ஆழி - சமுத்திரம். அரண் - காப்பு ; காவல்.

43-44. நூலைப் பெயர்த்தெழுதல் ஒருவிதம். அதைத் தழுவி யெழுதல் வேறுவிதம். முன்னையது முதல்நூலில் உள்ளவாறே சொற் பொருளைப் பெயர்ப்பது ; பின்னையது முதல்நூலின் சாரத்தைத் தழுவிச் சில மாறுதலுடன் வடிப்பது. இதில் சொல் லுக்குச் சொல், பொருள் இராது. ஈண்டுக் கொள்ளப்பட்டது தழுவுமுறை. உழ - உழைக்க.

கண்ணனைய நாட்டாட்சி கண்ணற்ற தானமையால்
நண்ணியதே ஓய்வு நயந்து. 45

துப்பாக்கிச் சூழலிடைத் தூய மலைக்காட்சி
இப்பாவி பெற்றேன் இனிது. 46

குண்டாட்சி போக்கக் குமரன் அருண்மொழித்
தொண்டாற்றல் வேண்டுந் தொடர்ந்து. 47

கலகம் குழப்பமின்றிக் காட்டும்அன் பாட்சி
இலகு கிறிஸ்துமொழி இங்கு. 48

ஒல்லும் வகைதழுவி ஓதவும் வான்மலையை
இல்லை தகுதி எனக்கு. 49

வன்மமுறு நெஞ்சை வழங்கா மலைப்பொருளென்
புன்மை கழிக்கும் புகல். 50

---

45. யான் காங்கரஸில் நீண்டகாலம் தொண்டு செய்தவன்; நாட்டின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்டவன். அதனால், நாட்டாட்சி 'கண்ணனைய நாட்டாட்சி' என்னப்பட்டது. யான் காங்கரஸ் பணியுடன் தொழிலியக்கப் பணியையும் ஆற்றிவந்தேன்; முதுமை காரணமாகப் பற்பல இயக்கங்களை விடுத்து விலகினேன். இவ்வேளையில் சென்னையில் (1947) ஒருபெரும் வேலைநிறுத்தம் நேர்ந்தது. பழந்தோழன் என்ற முறையில் வேலைநிறுத்தத்தை அமைதியுடன் நடத்தும் பொறுப்பு எனக்கு வாய்த்தது. தற்போது காங்கரஸ் சார்பில் ஏற்பட்டுள்ள ஆட்சி எனது உள்ளத்தை உணரும் அகக்கண்ணை இழக்கலாயிற்று. இழந்து எனக்கு வீட்டுக்காவல் நல்கியது. அக்காவல் எனக்கு ஓய்வு அளித்தது. அந்நிகழ்ச்சி இங்கே குறிக்கப்பெற்றது. முன்னுரை பார்க்க. கண்ணற்ற - அகக் கண்ணற்ற.

49. ஒல்லும்வகை - கூடியவரை. வான் - பெருமையுடைய; விழுமிய. ஈண்டு மலையை என்றது மலைப்பொழிவை (ஆகுபெயர்).

50. வழங்காத மலைப்பொருள். புகல் - புகலிடம்.

மலையில் முகிழ்த்த மலரைப் புனைய
அலைநாரைக் கொண்டதென் அன்பு. 51

மலைஅருவி மூழ்க மணிகள் கொழிக்க
அலையில் சிலஎடுத்தேன் அங்கு. 52

எடுக்கும் வகைஅறியேன் எப்படியோ சேர்த்தேன்
தொடுக்கும் வகையுமிலை தொட்டு. 53

ஐயன் அருள்மொழியை அன்பால் உளறுகின்றேன்
வையம் பொறுக்க மறு. 54

அளவில் பொருள்மொழியை அன்பால் குழப்பும்
உளறல் பொறுக்க உலகு. 55

1. மலைமொழி

(i) மத்தேயு : 5

பேறு

ஆவி எளிமை அடைந்தவர் வாழிபரம்
மேவரசன் னாருடைமை மேல். 1

துயரால் அழுது துடிப்பவர் வாழி
அயராத ஆறுதல் ஆம். 2

பொறுமை உறைவோர் புகழ்வாழி அன்னார்
பெறுவர் புவிஉரிமைப் பேறு. 3

---

1. 'ஆவி எளிமை' என்பது 'மனத்துக்கண் மாசிலனாதலை' உணர்த்துவது. இந்நிலையை 'மனத் தரித்திரம்' என்று கிறிஸ்தவ சம்பிரதாயம் கூறும். 'மனத் தரித்திர'மாவது பற்றற்ற ஒருநிலை. மனம் வறுமையுற்றால் ஆவி தெய்வச் செல்வம் பெறுதல் இயல்பு. 'உன் பற்றொழிய ஒருபற்று மில்லேன் உடையவனே' என்பது பட்டினத்தடிகள் திருவாய்மொழி. 'ஆவி' என்ற சொல் 'லூக்கா' வில் இல்லை. அதில் 'தரித்திரர்' என்ற சொல் மட்டும் இருக்கிறது.

'வாழி' என்று யான் கூறியுள்ளேன். தமிழ்ப் பிரதிகளில் 'பாக்கியவான்கள் - தன்யர்கள்' என்ற சொற்கள் காணப்படு கின்றன. இச்சொற்களின் உள்ளுறை 'வாழி' என்பதில் உண்டு. 'வாழி' அழியாத்திருவிடை வாழ்தலைத் தெரிப்பது.

வாழி (என்) பரம் மேவு அரசு அன்னாருடைமை ஆதலின்.

பரம் மேவு அரசு - பரலோக ராஜ்யம்.

2. அயராத - தளராத.

3. பொறுமை உறைவோர் - பொறுமையில் தங்குவோர் (வாழ்வோர்); சாந்த குணமுடையவர். புவி உரிமை உறுதலாவது, வானுலகில் உரிமை பெறுவதோடு பூமியிலும் உரிமையுடன் வாழ்வது. உரிமையாளர்க்குப் பகை வழக்கு முதலியன நேருமோ?

தூய்மைக்குச் சூழ்பசி வேட்கையர் வாழிஅவர்
வாய்த்தவர் உள்ளநிறை மாண்பு. 4

இரக்க முடையவர் இன்புற வாழி
இரக்கம் அடைவர் இனிது. 5

அகத்திலழுக் கில்லா அறவோர்கள் வாழி
இகத்திலுங் காண்பர் இறை. 6

நிறைசமா தானம் நிகழ்த்துவோர் வாழி
இறைமக்கள் ஆவர் இனிது. 7

நீதிக்குத் துன்பில் நெருக்குண்போர் வாழிபரஞ்
சோதி அரசவர் சொத்து. 8

என்பொருட்டுப் பொய்நிந்தை ஏசல் பழிசுமத்தித்
துன்புறுத்த, வாழ்வடைந்தீர் சூழ்ந்து. 9

அப்போ தகமகிழ்ந்தே ஆர்ப்பரிமின் ஏராள
வைப்பேறி மல்கிடும் வான். 10

போதகர்

உங்கட்கு முன்னர் உதித்த குருமாரைப்
பங்கப் படுத்தியதிப் பார். 11

---

4. 'நீதிக்கு' என்ற பாடமும் உண்டு. நீதியைப் புண்ணிய நெறி என்று கூறுவது பழைய சம்பிரதாயம்.

5. இரக்கமே ஆவர் என்றபடி.

9. அபாண்டமான நிந்தை...துன்புறுத்தும் போதே. சுற்றும் முற்றும் என்றபடி.

10. ஆர்ப்பரிமின் - ஒலிசெய்யுங்கள். வைப்பு - நிதி; அருள் நிதி. மல்கிடும் - அதிகமாகும்.

11. குருமாரை - தீர்க்கதரிசிகளை; நபிகளை. இப்பார் - இவ்வுலகம்.

உலகினுக் குப்பாய் ஒளிர்கின் றீர் உப்பின்
இலகுசுவை ஓடின் இழிவு. 12

கெட்ட சுவைமீண்டுங் கிட்டுமோ ? வீதியில்
கொட்ட, மிதியுண் ணுங் கோது. 13

உலகுக் கொளியாய் ஒளிர்கின் றீர் ; ஓரூர்
மலைஇலங்கின் ஏது மறைவு ? 14

மரக்காலால் மூடார் மணிவிளக்கைத் தண்டில்
இருத்த ஒளிபொங்கும் இல். 15

மன்பதைமுன் கால்கஒளி ; மற்றுங்கள் நற்செயல்கண்
டன்பப்பன் மாண்புணர ஆங்கு. 16

விதியும் நீதியும்

முன்னை மொழிவிதிகள் மோதயான் வந்தேனென்
றுன்னற்க உன்னற்க உற்று. 17

போக்க வரவில்லை போந்தேன் நிறைவேற்ற
ஏக்கமுற வேண்டா இனி. 18

அறுதி யிடுகின்றேன் அன்றை விதிகள்
உறுதிநிறை வேறும் உயர்ந்து. 19

---

13. கோது - குப்பை ; வேறொன்றுக்கும் பயன்படாது என்றபடி.

14. இலங்கின் - விளங்கினால்.

15. மூடாராய் இருத்த (வைக்க).

16. (விளக்கைப்போல) மன்பதை முன் நீர் கால்க ஒளி. மன்பதை - மக்கள் கூட்டம் ; கால்க - வீசுக ; உமிழ்க.

17. முன்னைமொழி - தீர்க்க தரிசனங்களையும் ; விதிகள் - நியாயப் பிரமாணங்களையும். உன்னற்க - நினையாதேயுங்கள்.

19. அறுதியிடுகின்றேன் - முடிவுகட்டிக் கூறுகிறேன்.

நிறைவேறும் எல்லாம் நிலன்வான் படுமுன்
உறையாவே புள்ளிஎழுத் தொன்று. 20

தெய்வவிதி யொன்றைச் சிறிதொன்றில் ஆனாலும்
வையத்தில் மீறல் வதை. 21

ஏவனே மீறின் இயம்பின் இறையரசில்
ஆவன் சிறியனாய் ஆழ்ந்து. 22

விதியினில் நிற்போன் விளம்புவோன் விண்ணில்
அதிக பெரியன் அவன். 23

பகர்கின்றேன் கேளும் பரிசேயர் வேதர்
செகநீதி மேலொழுகல் சீர். 24

அன்னவர் நீதி அளவின்மேல் நும்நீதி
சென்றிலதேல் தேவரசு சேய்த்து. 25

கொல்லாமை

'கொல்லாதீர் ஒன்றனைக் கொல்லின் செலுந்தீர்ப்பு'த்
தொல்லோர்சொல் கேட்டிருப்பீர் சூழ்ந்து. 26

---

20. படுமுன் - அழியுமுன்; உள்ளமட்டும் என்றபடி. உறையாவே - இறாகாவே; அழியாவே.

22. மீறினும், மீற இயம்பினும் (சொல்லினும்).

23. நிற்போனும், நிற்குமாறு விளம்புவோனும்.

24. பரிசேயர்-யூதர்களில் கல்வி கேள்வி யுடையவர்; வேத சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்; கோயில் ஊழியாாகவும் அமர்ந்து நடிப் போர்; தெய்வ பக்தி அற்றவர். வேதர் - வேதபாரகர்; வேதப் பிரமாணங்களை நன்றாகப் பயின்று, அவற்றைப் போதிக்குந் தொழிலை ஏற்றவர்.

26. தீர்ப்புசெலும் - தீர்ப்பு நேரும். 'தீர்ப்பு (இது) தொல்லோர் சொல்.' தொல்லோர் சொல் - முன்னோர் மொழி.

சொல்கின்றேன் உங்கட்குச் சூழ்வன, சோதரனை
அல்லற் படுத்தின் அடைந்து. 27

சீர்த்துறுத்தல் வீணனெனல் பேதையெனல் சோதரனைத்
தீர்ப்பு,மன்றம், தீநரகுச் சேர்வு. 28

காணிக்கை ஏந்திக் கடவுள் திருக்கோயில்
பேணினுளச் செம்மை பெறு. 29

உடன்பிறந்தான் வேற்றுமை உள்ளத் தெழுந்தால்
உடன்பலி பீடம் ஒதுங்கு. 30

காணிக்கை அங்கருகே காண்பீடம் வைத்தகன்று
நாணமறச் சோதரனை நண்ணு. 31

ஒப்புரவில் உள்ளளவி ஓங்குபெருங் காணிக்கை
அப்பனிடம் போந்தே அளி. 32

---

27. சூழ்வன எவை? வரும் பாட்டில் தீர்ப்பு, மன்றம், நரகு என்று போந்துள்ளதை நோக்குக.

28. தீர்ப்பு - நியாயத்தீர்ப்பு. இதற்கென்று ஒரு சிறிய நியாய சபை உண்டு. அச்சபையில் சிறு சிறு குற்றங்கள் விசாரிக்கப்படும். மன்றம் - இங்கே ஆலோசனைச் சங்கம்; எழுபத்திரண்டு பேர் அடங்கப்பெற்றது. அதில் பெருங்குற்றங்கள் விசாரிக்கப்படும்.

இப்பாட்டில் கொல்லாமை நுட்பம் விளக்கப்படுகிறது. சீர்த்து உறுத்தல் - கடுமையாகக் கோபித்தல்; அதிக கோபங் கொள்ளுதல். பேதை - மூடன்; சில பிரதிகளில் பித்தன் என்றிருக்கிறது. சகோதரனைக் கோபித்தல் தீர்ப்புக்குரியது; அவனை வீணனெனல் மன்ற (ஆலோசனைச் சங்க) விசாரணைக்கு உரியது. சகோதரனை மூடனெனல் நரகத்தீயிற் செலுத்துவது. முன் பாட்டையும் இப்பாட்டையும் தொடர்புப்படுத்திப் பார்க்க.

32. உள் அளவி - உட்கலந்து.

எதிரி

வழியில் எதிரி வயப்படச்செய் நல்ல
மொழியில் மனம்பொருந்து முன்பு. 33

இலையேல் ஒருவேளை ஈர்த்துன்னை நீதிக்
கலைஞன்முன் சேர்ப்பன் கடிந்து. 34

நீதியனென் செய்வன் நிறுத்திடுவன் சேவகன்முன்
பேதி சிறையடைவாய் பின். 35

கடைசியாங் காசு கழலுமட்டும் வாராய்
நடைவெளியே என்கின்றேன் நாடு. 36

கற்பு

அயலவனைச் சேராதே என்பதந்நாள் ஆணை
செயலெது செப்புகின்றேன் தேறு. 37

ஒருத்தியை இச்சையுற ஊன்றியே பார்த்தால்
கருத்தினில் கற்பழிவு காண். 38

வலதுகண் பாவம் வழங்க முயன்றால்
கலதி பிடுங்கிஎறி காப்பு. 39

வலதுகை பாவம் வளர்க்க எழுந்தால்
புலையென வெட்டிஅதைப் போடு. 40

முழுஉடலம் வெந்நரகில் மூழ்குவதைப் பார்க்கின்
பழுதுபடல் ஒருறுப்புப் பாங்கு. 41

---

37. தேறு - தெளி.

39. கலதி - கேடு ; மூதேவியுமாம். காப்பு - உன் உயிருக்குக் காப்பு (காவல்) செய்வதாகும்.

40. புலை - தீட்டு ; இழிவுமாம் ; விபசாரம் எனவும்படும்.

41. பார்க்கினும்.

தள்ளுதற் சேட்டின்றித் தள்ளல் மனைவியைக்
கொள்வதன் றென்னுமுது கோள். 42

சொல்கின்றேன் கேளுங்கள் நூதற்ற இல்லாளைத்
தொல்லையெனத் தள்ளிவிடல் சூள். 43

காதலியைத் தள்ளுதல் கற்பழிக்க விற்றலே
ஆதலன்றி வேறென்ன ஆம். 44

விலக்கிய மாதரை வேறொருவன் கொண்டால்
கலக்கினவன் ஆவனே கற்பு. 45

ஆணை

பொய்யாணை நீக்கிப் புகலுங்கள் ஆணையை
மெய்யீசன் முன்னென்றார் முன்பு. 46

எண்ணி உரைக்கின்றேன் எப்படியுஞ் சத்தியத்தைப்
பண்ணற்க பண்ணற்க பாழ். 47

விண்ணின் பெயரால் விளம்பற்க ஆணையை
அண்ணலரி யாசனமாம் அஃது. 48

மண்ணின் பெயரால் வழங்கற்க ஆணையை
அண்ணலின் பாதபடி அஃது. 49

கன்னல் எருசலமேல் கட்டற்க ஆணையை
மன்னன் நகரமது மாண்பு. 50

---

42. முதுகோள் - பழங்கொள்கை.

43. சூள் - சாபம்.

46. 'முன்பு என்றார்' என்பது முன்னோர் மொழியைக் குறிப்பது.

48. அண்ணல் அரியாசனமாம் - இறைவனது சிம்மாசனமாகும்.

50. கன்னல் - குருவி ; மணற்பாங்கு ; சரும்புமாம்.

தலைமீதும் வேண்டா ; தனிமயிரைக் கார்மை
அலதுவெண்மை ஆக்கலெளி தன்று. 51

உள்ளதை உள்ளதென்றும் இல்லதை இல்லதென்றும்
விள்க,விஞ்சின் தீமை விளைவு. 52

பொறுமை

பல்லுக்குப் பல்லென்றும் கண்ணுக்குக் கண்ணென்றும்
சொல்வதைக் கேட்டிருப்பீர் தும்பு. 53

தீமைக் கெதிர்ப்பளித்தல் தீயதே என்பன்யான்
தீமைக்குத் தீமையே தீது. 54

ஒருவனொரு கன்னத்தில் ஓங்கி அறைந்தால்
மறுகன்னங் காட்டி மகிழ். 55

ஒருவனொரு போர்வைக் குழன்று வழக்கிட்டால்
தருகஅதை அங்கியுடன் தாழ்ந்து. 56

ஒருவனொரு கல்தொடர உன்னையே உந்தின்
இருகல் அவனுடன் ஏகு. 57

கேட்போர்க்குத் தந்துதவு, கிட்டின் கடனுக்கு
வாட்பார்வை யின்றி வழங்கு. 58

அன்பு

நேசி அயலவனை நேர்ந்த பகைவனைக்
கூசிவெறு என்பதுமுன் கூற்று. 59

---

51. கார்மை - கருமை. அலது - அல்லது.
52. விஞ்சின் - அதிகமானால் ; மேம்பட்டால்.
57. உந்தின் - தள்ளினால் ; செலுத்தினால்.
59. முன்கூற்று - பழைய வாசகம்.

என்மொழியைக் கேளுங்கள் எங்கு முளஇறைவன்
அன்பென் றறிகவே ஆய்ந்து. 60

மாற்ருரை நேசியுங்கள் வாழ்த்துங்கள் சூளரைப்
போற்ருர்க்கும் ஆற்றுங்கள் போற்று. 61

மிக்க அபாண்டம் விளம்பி வதைப்போர்க்கும்
தக்கசெபஞ் செய்யுங்கள் சார்ந்து. 62

அப்பொழுதே மேலுலக அப்பனுக் குண்மைச்சேய்
இப்புவியில் ஆவிர் இயைந்து. 63

நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் ஞாயி றெழஇறைவன்
எல்லார்க்குஞ் செய்கின்ருன் இன்பு. 64

நடுநிலையர் மற்றவர் நன்றுபெற மாரி
விடுகின்ருன் தேவன் விழைந்து. 65

நேயரையே நேசித்தால் நேர்பயன் என்னையோ
ஆயரும் செய்வ தது. 66

உடன்பிறப்பை மட்டும் உளம்வழுத்தின் என்னும்
அடல்பெருக்கும் ஆயர்கோள் அஃது. 67

அப்பன் முழுஅன்பே அவ்வன்பே போலுமதும்
ஒப்பில தாதல் ஒழுங்கு. 68

61. மாற்ருரை - பகைவரை. சூளரை - சாபமிடுவோரை. போற்று - போற்றலை.

63. சேய் - பிள்ளை.

64. ஞாயிறு எழ - சூரியன் உதிக்க.

66. ஆயர் - மக்களைத் தொல்லைக்குட்படுத்தி நெருக்கிப் பறித்துண்ணும் ஒரு கூட்டத்தவர்.

67. அடல் - கொலை ; போர் ; பகை. கோள் - கொள்கை.

68. உமதும் - உம்முடைய அன்பும். ஒப்பற்ற முழு அன்பாதல்வேண்டும் என்றவாறு.

(ii) மத்தேயு : 6

ஈகை

மக்கள்கண் காண வழிபாட்டைப் பேர்நாடி
மிக்கசெயல் தீததுவே வீண். 69

மக்கள் விழிகாண வண்மையைப் பேர்நாடி
மிக்கசெயல் தீததுவே வீண். 70

தீதென்னை ? வானப்பன் செய்பரிசில் சேராமல்
சேதித் திழக்குஞ் செயல். 71

கோயில் தெருவில் கொடையைப் பிறர்மதிக்க
மாயர்முன் தாரை மயக்கு. 72

அன்னவகை ஈகையை ஆற்றற்க, அவ்வீகை
சின்னஞ் சிறுமாயர் சிம்பு. 73

அன்னவர் எப்பரிசில் அம்மம்ம பெற்றனரே
என் றுண்மை சொல்கின்றேன் இன் று. 74

வலக்கை வழங்கல், வயங்குமிடக் கைக்குப்
புலப்படா வா று புரி. 75

---

69 - 70. சில பிரதிகளில் 'தெய்வபூசை' என் ற கருத்தும், 'கொடை - தர்மம்' என்ற கருத்தும் விளங்குஞ் சொற்களிருக்கின் றன. இங்கே இரண்டும் தழுவப்பட்டுள்ளன.

71. சேதித்து - அழித்து.

72. மாயர் தம்முன்னே தாரை ஒலிக்கச் செல்லுதல் தவறு என் றபடி. மாயர் - மாயக்காரர்.

73. சிம்பு - குற்றம்.

74. பெற்றனரே என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. அவர் பெறத்தக்க பரிசிலைப் பெற்றாரில்லை என்பது கருத்து.

75. வயங்கும் - (தன்னை விடுத்துப் பிரிவின்றி மிகமிக அணித்தே) விளங்கும்.

புறமறியா ஈகைப் புனிதமுணர் அப்பன்
உறவுப் பரிசளிப்பன் உற்று. 76

ஜெபம்

மாயர் செபத்தை மனங்கொள்ளல் வேண்டாவே
தீய நடிப்பேன் திருட்டு. 77

கோயில் தெருச்சந்தி கூடுநர் காணவே
மாயர் செபநிகழும் மாசு. 78

அன்னூர் செபப்பரிசில் அந்தோ அடைந்துவிட்டார்
என்றே உரைக்கின்றேன் இங்கு. 79

தனித்த அறைபுகுந்து தாளிட் டமர்ந்து
கனிந்து செபஞ்செய் கசிந்து. 80

அப்பனை எண்ணி அகத்தில் செபஞ்செய்யின்
ஒப்பிலருள் கூர்வன் உவந்து. 81

உள்ளே நிகழ்செபத்தின் உண்மையை வானப்பன்
தெள்ளத் தெளிந்தருள்வன் தேர்ந்து. 82

உரத்தகுரல் சொல்லடுக்கல் ஊன்றுசெப மாகா
பரத்தினுளங் காணூர் பகட்டு. 83

உரத்தகுரல் சொல்லடுக்கல் ஓங்கிவான் தானைத்
திறக்கு மெனநினைத்தல் தீது. 84

தேவை இதுவென்று செம்மொழியால் வேண்டுமுனம்
தேவன் உணர்ந்துள்ளான் தேர். 85

பகைஇகலை மாற்றும் பரமன் செபத்தை
அகமடங்கச் செய்கஇவ் வாறு. 86

---

86 - 92. ஜெபத்தைப் பற்றி எடுகளில் சில சொல்வேற்றுமைகள் (கருத்து வேற்றுமைகளல்ல) காணப்படுகின்றன. எல்லாம் ஒன்றிவருமாறு சில பாக்களால் இங்கே விளக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

மேலுலகில் வீற்றருளும் மெய்யப்பா உன்நாமம்
சாலவே சார்க ஒளி. 87

வருக உனதாட்சி வானிலுன் உள்ளம்
அருளல்போ லிங்கும் அருள். 88

எங்கட்குத் தேவையாம் இன்றை உணவினை
இங்கே அளிக்க இனிது. 89

மற்றவர் மீச்செயல்யாம் மன்னிப் பதுபோல
உற்றதெம்பால் மன்னிக்க ஓர்ந்து. 90

சோதனைக்குட் பண்ணுமல் சூழ்தீமை வாயினின்றும்
பாதுகாப் பீக, பரிந்து. 91

மன்னரசு ஆற்றல் மகிமை இவையெலாம்
என்றும் உனதேஆ மென். 92

மன்னிப்பு

மன்னித்தால் நீவிர் பிறர்குற்றம், வானப்பன்
மன்னிப்பன் நுங்குற்றம் மாய்த்து. 93

மன்னிப்பு நும்பால் மருவாதேல் வானப்பன்
மன்னியான் நுங்குற்ற மாசு. 94

நோன்பு

வாடுமுகங் காட்டுகின்றார் மாயர் வலிந்துமிகப்
பீடுநோன் பென்னப் பிறர். 95

---

87. தமிழ் பைபில்களில் ' உன் நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக ' என்றும், ' உன்நாமம் அர்ச்சிக்கப்படுவதாக ' என்றும் காணப்படுகின்றன. லத்தீன், கிரீக் வல்லார் சிலரை அடைந்து கேட்டதில் என்னுள் உற்ற விளக்கத்தின்படி ' சார்க ஒளி ' என்று கூறலானேன். (ஒளி - புகழ்.)

94. மருவாதேல் - உள்ளத்தில் பதியவில்லையானல் ; விளங்கவில்லையானல்.

95. பீடு நோன்பு - பெருமை பொருந்திய விரதம்.

அன்னவர் நாடகம் அப்பன் உணராமுன்
முன்னரே மூண்டது மொய். 96

நெய்யைத் தலைக்கிடுக நீரால் முகம்நனைக்க
வையம்நோன் பென்றுணரா வாறு. 97

உள்ளில் உணர்ந்துநின்றே உள்ளமுணர் உன்னப்பன்
வள்ளல் பரிசளிப்பன் வான். 98

வைப்பு

இங்கு நிதிவைப்பை ஈட்டற்க பூச்சிதுரு
சுங்கத் திருடுசெயும் துன்பு. 99

வானத்தில் வைப்பை வளர்க்க அவண் பூச்சிதுரு
ஈனத் திருடும் இரா. 100

எவ்விடத்தில் வைப்புண்டோ அவ்விடத்தில் சித்தமெலாம்
வெவ்வல் இயற்கை வழக்கு. 101

ஒளி

உடல்விளக்குக் கண்ணே உயர்கண் தெளிவால்
உடல்முழுதும் காலும் ஒளி. 102

ஊறுகண் ணுயின் உடலிருளே, உள்ளொளி
பாறின் இருள்பெருகும் பாய்ந்து. 103

பணி

ஒருவன் இருவர்க் கொருபொழுதே ஏவல்
மருவிப் புரிதல் மருள். 104

---

96. மொய் - நன்கொடை ; மகமை ; பரிசில்.

99. சுங்கத்திருடு - திருடினுந் திருடு.

101. அளவிறந்த பொருட்பற்று ஆண்டவனையும் மறக்கச் செய்யும் என்றபடி.

102. காலும் - உமிழும்.

103. ஊறு - புண். பாறின் - கெடின்.

அன்பொருபால் காய்வொருபால் அல்லதொரு பால்சேவை
துன்னு மொருபால் துவள். 105

பரத்துக்கோ பேய்க்கோ பணிசெய் இரண்டைப்
பொருத்திப் பணிசெய்தல் போர். 106

உறுதி

என்னத்தை உண்பேம் எதனைக் குடிப்பமே
என்றுயிருக் கேன்கவலை ஏற்பு. 107

என்ன உடுப்பேம் எனஉடலை எண்ணியே
துன்னலென் ஏக்கம் தொடர்ந்து. 108

உணவின் உயிரும் உடையின் உடலும்
மணமுடைய அல்லவோ மற்று? 109

வானத்தை நோக்கி வளர்சிறகை ஆர்த்தெழும்பும்
கானப்புள் காண்மின் கரி. 110

அவைகள் விதைத்தல் அறுத்தல் நிரப்பல்
எவைகளையுஞ் செய்வதிலை ஏன்? 111

அவ்வுயிரும் உண்ண அருள்கின்றான் வானப்பன்
அவ்வுயிரில் நீர்இழிவோ? அன்று. 112

அயர்கவலை ஏனோதன் ஆயுள் அளவில்
உயர்வுமுழங் கூட்டுவோன் எங்குண்டு. 113

---

105. காய்வு ஒருபால் - வெறுப்பு ஒரு பக்கம். துன்னும் - பொருந்தும். துவள் - சோர்வு; புறக்கணிப்பு.

106. சில மூலநூல்களில் 'பேய்க்கோ' என்றிருக்கிறது; சிலவற்றில் 'பொருட்கோ' என்றிருக்கிறது. 'பொருளும்' பேயின்பாற்பட்டதே.

109. உணவின் - உணவைப் பார்க்கினும். உடையின் - உடையைப் பார்க்கினும். மணம் உடைமை - மதிப்புடைமை.

110. ஆர்த்து - ஆரவாரித்து; ஒலித்து. கானம் - பாட்டு; இசை. புள் - பறவைகள். கரி - சான்று; சாட்சி.

உடைக்கேன் கவல்கின்றீர் உற்றுழைப்போ நூற்போ
எடுப்பதில்லை காட்டுமலர் ஏன்? 114

ஒப்பிலாச் சாலமனும் ஒள்ளாடை பூண்டதில்லை
இப்புவிப்பூ ஒன்றனைப்போல் ஈண்டு. 115

இன்றிருந்து நாளை அடுப்பில் எறிபட்டுப்
பொன்றும்புற் கீசனுடைப் போர்ப்பு! 116

புல்லுக் கருளும் புனிதன் உமக்கருள
வல்லன்; உறுதிபெறல் மாண்பு. 117

அற்றவரே! நம்பிக்கை ஆழ்வீர் கவலையில்
நிற்க உறுதி நெறி. 118

என்உண்பேம் என்குடிப்பேம் என்உடுப்பேம் என்றென்று
கன்றிக் கவலல் கரிசு. 119

ஐயத்தால் அல்லலுறும் அஞ்ஞானப் பிண்டங்கள்
ஐயனுளன் தேவைக்கேன் அச்சு. 120

அப்பன் அரசறத்தில் ஆர்வ முறும்முதலில்
இப்புவியில் எல்லாமாம் இன்பு. 121

நாளைக் கெனக்கவலை நண்ணுதீர் நாளைக்கு
நாளை கவலையுறும் நாள். 122

---

115. சாலமன் - ஒரு பெரிய மன்னன்.

116. பொன்றும் புற்கு - அழியும் புல்லுக்கு. போர்ப்பு - போர்வை.

118. நம்பிக்கை அற்றவரே (அற்ப விசுவாசிகளே).

119. கன்றி - நொந்து; உருகி; வருந்தி. கவலல் - கவலையுறல். கரிசு - குற்றம்.

120. அச்சு - அச்சம்.

121. அப்பன் அரசு அறத்தில் - ஆண்டவனுடைய இராச்சியத்திலும், தர்ம நீதியிலும்.

இன்றைக்கோ இன்றைக் கெழும்பாடு போதுமே
என்றைக்கும் அப்பனுளன் ஏத்து. 123

(iii) மத்தேயு : 7

தீர்ப்பு

குற்றநும் மீது குறுக்கிடு மாறுநீர்
மற்றவர்க்குத் தீர்ப்பளித்தல் மாறு. 124

மற்றவர்க்கு நீர்வழங்கும் தீர்ப்பின் வழிப்படியே
பெற்றிடுவீர் தீர்ப்பினைப் பின்பு. 125

மற்றவர்க்கு நீரளத்தல் எவ்வளவோ அவ்வளவே
உற்றிடும் நுந்தமக் கூர்ந்து. 126

பிறர் குற்றம்

கண்தூல உத்திரம் காணாதுன் சோதரன்கண்
நுண்தூசு காண்பதென்ன நோன்பு ? 127

கண்ணிருப்ப உத்திரம், 'சோதரஉன் கண்தூசை
மண்ணவிடு' என்னலென் மாண்பு ? 128

மாயனே ! முன்புன்கண் உத்திரத்தை மாற்றமுயல்
தூயஒளி கூடுந் துணை. 129

அவ்வொளியுன் சோதரன்கண் ஆர்த்தசிறு தூசகற்றச்
செவ்வையில் காட்டுந் தெளிவு. 130

---

124. தீர்ப்பு என்பது பிறர்மீது நியாயமின்றிக் குற்றம் நினைத்தலும் சாட்டலும் ; இவ்வாட்சி பண்டைக் காலத்தது.

127. பிறர்குற்றம் பாராட்டுவது உலகில் ஒரு விரதமாகியது. அதனால் இங்கே 'நோன்பு' என்னப்பட்டது.

128. உன் கண்ணில் உத்திரம் இருப்ப. மண்ண - கழுவ ; துடைக்க ; நீக்க. மண்ண (என்னை) விடு.

தகுதி

சொரியாதே நாய்கள்முன் தூயதை, முத்தை
எறியாதே பன்றிகள்முன் ஏன்று. 131

கல்லா விலங்குகள் கால்களால் தேய்த்தவற்றை
நில்லா துமைப்பீறும் நீண்டு. 132

அப்பன் அருள்

கேளும் கொடைவரும் தேடுமே கண்டடைவீர்
தாளகலும் தட்டுமே சார்ந்து. 133

கேட்பவர் பெற்றிடுவர் தேடுவோர் கண்டடைவர்
பூட்டகலும் தட்டும் புலர்ந்து. 134

அப்பங்கேள் சேய்க்குக்கல் மீனுக் கரவளிக்க
ஒப்புவரோ நும்மிலொரு வர். 135

நஞ்சனும் பிள்ளைக்கு நல்லன நல்கவே
நெஞ்சில் நினைப்பன் நெறி. 136

அப்பனே அன்பு,நலம் ஆக்கவே ஆர்த்தருள்வன்
இப்புவியில் வேண்டுநருக் கென்று. 137

---

131. ஏன்று - தாங்கி ; சுமந்து.

132. (பீறினும்) பீறும்.

133. தட்டுங்கள் கதவின் தாள் அகலும் (திறக்கப்படும் என்றபடி).

134. புலர்ந்து - தளர்ந்து.

135. சேய்க்கு - பிள்ளைக்கு. மீனுக்கு - மீன் கேட்பவர்க்கு. அரவு - பாம்பு. அப்பங் கேட்பவர்க்குக் கல்லையும், மீன் கேட்பவர்க்குப் பாம்பையும் அளிக்க (கொடுக்க).

136. நஞ்சனும் - விடம் போன்றவனும் ; தீயனும்.

137. (நஞ்சற்ற) அப்பனே அன்பு. ஆர்த்து அருள்வன் - விரைந்தெழுந்து அருள்வன்.

தன்னுயிர்போல்

பிறருமக் கென்செய்யப் பேணுகின் றீரோ
உறஅவர் செய்கஅதை உற்று. 138

இதுவே விதிஆணை ஈதேமுன் வந்தோர்
சிதைவில் மொழியாந் திறம். 139

வழி

வழிதெளிமின் செல்லுதற்கு வாயில் இடுக்கம்
வழிஅந்த வாயில் வழி. 140

உண்டகல வாயிலும் உண்டு வழிவிரிவு
உண்டழிவு பல்லோர்போக் குண்டு. 141

சீவனுக்கு வாயில் சிறிதுவழி யேஇடுக்கம்
சீவருள் காண்பர் சிலர். 142

கள்ள குரு

கள்ளகுரு மார்வேடம் கண்டு மயங்காதீர்
கள்ளத்துக் கெச்சரிக்கை! காப்பு. 143

ஆட்டுத்தோல் போர்த்தணேவர் அந்தோ அவர்நெஞ்சம்
வாட்டியுணும் ஓநாய்கள் வாய். 144

---

138. *பேணுகின்றீரோ - விரும்புகின்றீரோ. அவர் அதை உற (அடைய) நீர் செய்க.*

139. *விதிஆணை-வேதப்பிரமாணம். முன்வந்தோர் - தீர்க்கதரிசிகள்.*

140. *வாயில் வழியே வழி.*

141. *அகலவாயிலும் உண்டு ; விரிந்த வழியும் உண்டு ; பலர் போதலும் உண்டு ; அங்கே அழிவும் உண்டு.*

அன்னார் அளிகனியால் அன்னார் நிலைமையை
நன்றறிய லாகும் நயந்து. 145

முட்செடியில் திராட்சை முள்ளியில் அத்திகொய்ய
உட்கொள்ளல் கூடுமோ ஊர்ந்து. 146

நல்லமரம் கெட்டமரம் நல்லகனி கெட்டகனி
நல்கல் இயற்கை நடை. 147

நல்லமரம் கெட்டகனி, நல்லகனி கெட்டமரம்
நல்கல் அருமை நடப்பு. 148

நல்லகனி ஈனு நலிந்தமரம் வெட்டுண்டும்
ஒல்கிஎரி யுண்டும் உகும். 149

அவ்வவர் ஈன்கனியால் அவ்வவர் பண்புகளைச்
செவ்வன் உணரலாம் தேர்ந்து. 150

ஆண்டவன் சித்தம்

ஆண்டவ ஆண்டவஎன் றென்னை அடைவதால்
வேண்டி வளையுமோ விண். 151

வானப்பன் சித்த வழிப்படியே வாழ்வோனை
வானம் அடையும் வலிந்து. 152

அந்நாளில் ஆண்டவ ஆண்டவ என்றென்னைச்
செந்நா முழங்கினுமென் சீர். 153

---

146. தீராட்சை - திராட்சை. அத்தி - அத்திப்பழம்.

147. முறை முறையே நல்கல் (கொடுத்தல்).

149. ஈனு - தாரா. ஒல்கி - வாடி; காய்ந்து. உகும் - கெடும்; சாகும்.

150. ஈன் - ஈனும்; தரும்.

151. விண் - பரலோக ராஜ்யம். தானே வளைந்து வருமோ?

153. என்னை - என்னிடம்; என்னை நோக்கி.

உன்பெயரால் முன்மொழிந்தோம் ஓட்டினோம் பேய்களை
அற்புதஞ்செய் தோமென்பர் ஆர்த்து. 154

அறிவேனோ உம்மை அகலுங்கள் மாறு
பொறியீரே என்பேன் அப் போது. 155

இம்மொழியை யான்மொழிந்தேன் எண்ணிவழிநடப்போன்
செம்மையைச் சொல்கின்றேன் தேர்ந்து. 156

இன்னவன் பாறைமேல் இல்லம் எழுப்பிய
மின்னறிஞன் போன்றானே வெற்பு. 157

விண்மழை பெய்தது வெள்ளம் புரண்டது
மண்புயல் வீசிற்று வாய்ந்து. 158

இல்லம் விழவில்லை ஏனதன் காலின்கோள்
வல்லது பாறை யடி. 159

என்மொழியைச் செய்கையில் ஏலாதான் இல்லமணல்
மின்னெடுத்தான் போன்றான் மெலிந்து. 160

மாமழையும் வெள்ளமும் மாருதமும் வீழ்த்தின
நாமஇலம், ஏன்? மணற்கால் நாற்று. 161

---

154. ஆர்த்து - ஆரவாரித்து ; ஒலித்து.

155. மாறிமாறி மயக்கும் வஞ்ச அறிவுடையவர்களே என்றபடி.

157. மின் அனைய நுண் அறிஞன் என்றவாறு. வெற்பு - மலை ; மலைபோன்றவன் என்றபடி.

159. காலின்கோள் - கால்கோள் ; கடைக்கால்.

160. மின் - அற்ப.

161. மாருதம் - புயல். நாம இலம் - பெயரளவில் எழுந்த இல்லம் ; போதிய வலிமை இல்லாமல் நடுங்கிக்கொண்டிருந்த இல்லம் எனினுமாம். நாமம் - நடுக்கம்.

2. மணிமொழி

கடவுள்

கடவுள் அறிவு கருதித் தொழுக
இடமில் ஒருபொருள் என்று. 1

கடவுள் அரசுலகம் கண்காண வாரா
இடமங்கிங் கென்னலும் இல். 2

கடவுள் அரசுலகம் கால்கொண் டிருக்கும்
இடம்உம துள்ளம் இனிது. 3

கடவுள்மெய் அன்பு, கசிவால் - உயிரில்
திடமன்பு கூர்வால் - தெளி. 4

உலகிலோர் அப்பன் உமக்கில்லை இல்லை
அலகில்வான் அப்பனே அப் பன். 5

சோதனை செய்யாதே தூயனை அப்பனையென்
றுதி யெழுத்துண் டறி. 6

அப்பாற்போ சாத்தானே ! அப்பன் ஒருவனையே
தப்பாமற் போற்றுமுன் சாற்று. 7

---

1. அறிவு - சித். அறிவு ஒரு கட்டுப்பட்ட இடத்தில் அடங்கிக் கிடப்பதன்று. அஃது எல்லையற்றது. அதனால் ‘ இடமில் ஒருபொருள் ’ என்னப்பட்டது. இடம் இல் - இடமில்லாத ; இடமற்ற ; இடங்கடந்த.

2. கடவுள் அரசு உலகம் - பரலோக ராஜ்யம். இடம் அங்கு இங்கு என்னுதபடி.

4. கூர்வால் - பெருக்கால் (கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல்) ; கசிவாலும் கூர்வாலும்.

5. அலகு இல் - அளவில்லாத. வான் அப்பன் - பரலோகத்திலுள்ள பிதா.

6. ஆதி எழுத்து - முன்மொழி ; மறைமொழி ; தீர்க்கதரிசனம்.

7. முன்சாற்று - முன்மொழி.

ஆக்கையைக் கொல்வோருக் கஞ்சற்க ; ஆன்மாவைப்
போக்கஅவர்க் குண்டோ புலம். 8

ஆக்கையை ஆன்மாவை ஆழ்நரகில் வீழாமே
காக்கவல் லாற்கஞ்சும் காப்பு. 9

காசொன் றிருகுருவி கையேறும் ஒன்றுதல்
ஈசனருள் இன்றிவிழல் இல். 10

உங்கள் தலைமயிர் ஒவ்வொன்றும் எண்ணிக்கை
தங்கி யுளது தக. 11

பற்பல் குருவியினும் பன்மடங்கு மேற்பட்டீர்
எற்றுக்கோ அஞ்சுகின் றீர் ஈண்டு. 12

மக்களால் ஆகாத மாண்பெல்லாம் அப்பனால்
சிக்கின்றி ஆகும் சிறந்து. 13

கடவுள் மரித்தோர் கடவுளல சீவன்
உடையோர் கடவுளென் றோர். 14

மன்ன னுடையதை மன்னற்கும் மற்றப்பன்
தன்னதை அன்னவற்குந் தா. 15

தவஞ்செய், மனந்திரும்பு, தற்பரன் ஆட்சி
அவனி அணித்தே அறி. 16

---

8. ஆக்கையை - உடலை. புலம் - அறிவு.

9. வல்லாற்கு - வல்லானுக்கு ; வான் அப்பனுக்கு. (அது) காப்பு (ஆகும்).

11. எண்ணிக்கை தங்கி உளது - எண்ணப்பட்டுள்ளது.

14. 'சீவன்' என்ற சொல் தமிழ் பைபிலின் சம்பிரதாயப்படி ஆளப்பட்டது. பிறண்டும் இவ்வாறே கொள்க.

16. அவனி அணித்து - உலகுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ளதை.

உன்னுடைமை எல்லாம், ஒருவனே! என்னுடைமை,
என்னுடைமை உன்னுடைமை ஆம். 17

என்னைச் சிலுவையில் ஏற்றி அறைகின்றார்
வன்மைக் கொலையாணி வைத்து. 18

'என்னநாம் செய்கின்றோம்' என்ப தறியாரே
மன்னிக்க அப்பனே மாசு. 19

என்னப்பா என்னப்பா என்னைஏன் கைவிட்டாய்
உன்கையில் வைத்தேன் உயிர். 20

குமரன்

அப்பனும் யானுமொன்றே அத்துவித மாயுள்ளேம்
எப்பொழுதும் வேறா யிலை. 21

அப்பனுள் யானுளேன் அப்படியே என்னுளப்பன்
ஒப்பஎனை நம்புங்கள் ஓர்ந்து. 22

அப்பன்எனக் கென்றே அகிலமும் ஒப்புவித்தான்
அப்பனும் யானும்அறி வம். 23

வானில் நிலனில் வளரதி காரமெலாம்
தானம்எனக் கப்பன் தயை. 24

அய்யன் அனுப்பினன் யானே வரவில்லை
மெய்யிது மெய்யிது மெய். 25

அப்பன் அனுப்பினன் அன்பால் ஒருமகனை
இப்புவி உய்ந்திடற் கென்று. 26

---

19. ஆணிவைத்து அடிப்போர் அறியாரே. (அவர்தஞ் செய லின்) மாசை மன்னிக்க.

21. அத்துவிதம் - இரண்டற்றது.

அப்பன் தனதன்பை அம்புவிக்குக் காட்டினுன்
எப்படி? மைந்தனை ஈந்து. 27

அப்பன் மகனை அனுப்பினன் இவ்வுலகை
ஒப்புர வாக்க உவந்து. 28

வந்த தொளியே வழிநின் றொழுகுங்கள்
பந்த இருள் நீங்கிப் படும். 29

என்னை அனுப்பினவன் என்னோ டிருக்கின்ருன்
என்னைத் தனிவிடுத்தல் என்று? 30

அப்பனை அன்றி அறிவார் உளரேயோ
ஒப்புடைய தன்குமரன் உள். 31

அப்பனைச் சேயன், அவற்கொண்டோர் அல்லாமல்
எப்புடையுங் காண்போர் எவர்? 32

அகநடுக்கங் கொள்ளாதீர் ஆண்டவனை நம்பும்
தகஎனையும் நம்புமே சார்ந்து. 33

உயிர்த்தெழலும் சீவனும் உற்றவன் யானே
அயர்ச்சிஏன் வேண்டா அறி. 34

ஆண்டவன் என்றே அழைக்கின்றீர் என்னையான்
வேண்டுவ செய்கநீர் வேட்டு. 35

---

28. ஒப்புரவு ஆக்க - அன்பால் ஒற்றுமைப்படுத்த; சமமாக்க; சமாதானம் பண்ண.

29. அவ்வொளியின் வழி நின்று. படும் - ஒழியும்.

30. என்னைத் தனிவிடுத்தல் என்று (எப்பொழுது)? என்றுமில்லை என்றபடி.

31. உள் - உள்ளத்தை.

32. சேயன் - மனித குமரன். அவற் கொண்டோர் - அவனை (மனித குமரனை) ஏற்றவர். சேயனும் அவனை ஏற்ருேருமல்லாமல். எப்புடையும் - எவ்விடத்திலும்.

33. தக - ஒப்ப.

என்னில் உறுதிவைத்தல் என்னை அனுப்பிய
என்னப்பன் பால்வைத்த லாம். 36

குமரன்பால் அன்பு குலவுவோர் என்றும்
அமர நிலைபெறுவர் அங்கு. 37

ஈசன்சேய் நீயானால் இக்கல்செய் அப்பமென
நீசப்பேய் சொற்றனை நீ. 38

அப்பத்தால் மட்டும் அவனி பிழைப்பதில்லை
செப்புகின்றேன் மேலுளதைத் தேர். 39

அப்பனுரை ஒவ்வொன்றும் அப்பத்தின் மேம்பட்ட
தொப்பில தென்றார்முன் னோர். 40

மக்கள்முன் என்னை மகிழ்ந்தறிக்கை செய்வோனை
மிக்க நினைவிள்வேன் விண். 41

மக்கள்முன் என்னை மகிழ்ந்தறிக்கை செய்யானை
மிக்க நினைவிள்ளேன் விண். 42

மக்கள்முன் என்னை மறுப்போர்க் கெதிர்ப்புக்கள்
மிக்கதிரும் தூதர்முன் மேல். 43

நரிபறவை நண்ணும் வளைகூட்டில், சாய்க்கச்
சிரமனிதச் சேய்க்கில்லை சேர்ப்பு. 44

---

37. அமரநிலை - மரணமிலாப் பெருவாழ்வு.

38. கல் - கல்லை.

39. அவனி - உலகம்.

40. மேம்பட்டது - ஒப்பிலது - என்றார்.

41. விண் - விண்ணில்.

44. நரி வளையிலும், பறவை கூட்டிலும். மனிதச் சேய்க்கு (குமரனுக்கு)ச் சிரம் (தலை) சாய்க்கச் சேர்ப்பு (இடம்) இல்லை.

கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள் காட்சி அளிப்பார்கள்
எள்ளளவும் நம்பற்க இங்கு. 45

எருசலேம் போகின்றோம் எங்கும் குழப்பம்
குரவரால் வந்திடுங் கூர்த்து. 46

குமரனை ஒப்புவிப்பர் கொல்வோ ரிடத்தில்
சமரென் றலைப்பர் சரிந்து. 47

ஏசுவர் துப்புவர் எள்ளுவர் வாரினால்
வீசுவர் கொல்வர் வெகுண்டு. 48

மூன்றுநாள் செல்லும் முழங்கி உயிர்த்தெழுவேன்
சான்று நிறைவேறும் சார்ந்து. 49

எருசலெம் பெண்மணிகாள் ! என்பொருட்டு நீங்கள்
உருகிஅழல் வேண்டா உறைந்து. 50

உங்களைப் பற்றியும் உம்மக்கள் பற்றியும்
பொங்கி அழுங்கள் புலர்ந்து. 51

என்னர சிவ்வுலகிற் கேற்றதன் றேற்றதேல்
சின்னவர்பாற் சிக்கேன் சிறை. 52

என்னாட்கள் போர்புரிந் தென்னையும் மீட்டிருப்பர்
என்னாட்சி இங்கேற்ப தேல். 53

---

46. குரவரால் - குருமாரால் (வேதபாரகர் பரிசேயர் முதலியோரால்).

47. சமர் - போர். சரிந்து - கூடி.

49. சான்று - சாட்சி ; இங்கே தீர்க்கதரிசனம்.

50. உறைந்து - கண்ணீர் உகுத்து - சிந்தி - ஒழுக்கி.

51. புலர்ந்து - வாடி.

52. சின்னவர் - சிறியவர் ; இங்கே யூதர்.

அப்பாலே எல்லாமும் ஆகுமுன் உன்னருளால்
இப்பாத் திரமெடுக்க இன்று. 54

என்சித்தம் ஒன்றுமிலை ஈசா! உன் சித்தவழி
நன்கு நடக்கவே நாள். 55

கள்ளரைப் பற்றல்போல் கைத்தடிவாள் ஏந்திவந்தீர்
உள்ளக் கரவை ஒளித்து. 56

கூட்டத்தில் நாடோறும் கோயிலில் பேசினேன்
வாட்டஏன் பற்றவிலை வந்து. 57

இடியுமிக் கோயில் எழுப்பிடுவன் நல்ல
படிவமா மூன்றுநாள் பார்த்து. 58

என்சொல் எனதன்றே என்னை அனுப்பிய
என்னப்பன் சொல்லாம் இனிது. 59

வானும் நிலனும் மறைந்துபோம் என்மொழியோ
ஊனமுறல் இல்லை உரம். 60

உலகுக் கொளியானே உற்றால் இருளின்
கலக மிராஒளியே காப்பு. 61

நான்வழியும் சத்தியமும் சீவனு மாயுள்ளேன்
வான்வழி காட்டும் வரன். 62

---

54. கிறிஸ்துவின் பாத்திரம் (உடல்).

55. நாள் - நாளும் ; நாடோறும்.

56. கிறிஸ்து தம்மைப் பிடிக்க வந்தவரை நோக்கி......

58. படிவம் - வடிவம்.

60. உரம் - அது உரமுடையது ; பலமுடையது.

62. வான்வழி - சிறந்தவழி ; தெய்வவழி.

சீடர்

அப்பன் எனைவிடுத்தான் அவ்வாறு சீடருமை
ஒப்ப விடுத்தேன் உலகு. 63

ஊதுகின்றேன் ஆவியை உங்களிடம் ஊறிநிற்க,
ஆதி வழிநடக்க, அன்பு. 64

அப்பன் எனதிடம் அன்புகூர்ந் தாற்போல
ஒப்பஉம்பால் கூர்கின்றேன் உற்று. 65

நானன்பு கூர்வதுபோல் நாளுமே உங்களிடம்
வானன்பு கூர்கஉம்முள் வாய்ந்து. 66

ஒருவர்க் கொருவர்நீர் ஓங்கன்பு கூர்ந்தால்
கருதுவரென் சீடரெனக் கண்டு. 67

மிக்கஇம் மக்களெலாம் மேய்ப்பனிலா ஆடுகள்போல்
விக்கித் திரிகின்றார் விண். 68

அறுப்பதிகம் ஆள்கொஞ்சம் ஆள்தேவை என்றே
அறுப்புமுதல் வற்குணர்த்தும் ஆர்த்து. 69

சீடரே ! கேளுநீர் சென்றுநற் செய்தியை
வீடுபதி பேசும் வியந்து. 70

காணாத ஆடுகள் இல் காணும் இறைஅரசு
கோணா தணித்தென்னும் கூர்ந்து. 71

---

63. சீடர் உமை - சீடர்களே உங்களை. உலகு - உலகில்.

66. வான - மேலான ; உயர்ந்த.

70. நற்செய்தியை-சுவிசேஷத்தை (Gospel). வீட்டிலும் பதியிலும் (ஊரிலும்).

71. இல் - இல்லில் ; வீட்டில். காணும் - உண்டாக்குங்கள். என்னும் - சொல்லுங்கள்.

நோயர் பிணிபோக்கும் நொந்தார் உயிரெழுப்பும்
பேயழுகல் நோய்தீரும் பேர்த்து. 72

இலவசமாய்ப் பெற்றீர் இலவசமா ஈயும்
நிலவளச் செந்நெறியில் நின்று. 73

கச்சையிற் பொன்வெள்ளிக் காசுகளைக் கட்டாதீர்
பச்சையாய்ச் செல்லும் பரிந்து. 74

வழிக்குப்,பை ஈரங்கி வார்செருப் பப்பம்
கழிக்கம்பு தாங்காதீர் கை. 75

ஓநா யிடைஆட்டை ஓட்டுவது போலும்மை
நானே அனுப்புகின்றேன் நன்று. 76

அறிவு விவேகம் அரவைப்போல், வெண்மை
புறவைப்போல், செல்க புகுந்து. 77

எச்சரிக்கை மாக்கள்முன் ஈர்ப்பர்மன் றாலயத்தில்
பச்சைவா ராலடிப்பர் பார்த்து. 78

என்னிமித்தம் உம்மை இழுப்பர் அதிபதிமுன்
மன்னர்முன் சான்றா வலிந்து. 79

எதைஉரைத்தல் வேண்டும் எனுங்கவலை வேண்டா
உதயமங் காகும் உரை. 80

உரைப்பவர் நீரல்ல உம்அப்பன் ஆவி
உரைக்குமும் வாயில் உவந்து. 81

---

72. நொந்தார் - இறந்தவர். அழுகல் நோய் - குஷ்டம் (முதலியன).

73. அவ்வந் நிலவளத்துக் கேற்ற.

77. அறிவு விவேகத்தில் பாம்பைப்போலவும், கரவின்மையில் புறாவைப்போலவும். வெண்மை - கரவின்மை.

78. மன்று - நீதிமன்றம்.

சீடன் தன் ஆரியனில் சேவகன் தன் ஆள்வோனில்
பீடிலன் ஈது பிறக்கு. 82

சீடன் தன் ஆரியன்போல் சேவகன் தன் ஆள்வோன்போல்
ஈடுடைய ஞாதல் இனிது. 83

மரக்காற்கீழ்க் கட்டிற்கீழ் வையார் விளக்கைப்
பரக்கவைப்பார் தண்டில் பரிந்து. 84

வெளிவரா நுண்மறைவும் மேலறி யாமல்
ஒளிஅந்த ரங்கமும்உண் டோ ? 85

இருளிலிற்சொல் கின்றேன் இதைவெளிச் சத்தில்
பொருளுறப் பேசுங்கள் போந்து. 86

காதுக்குள் கேட்பதைக் காட்சி அரமியத்தில்
ஓதி விளக்குங்கள் உற்று. 87

உள்ளமிலார், சீடரே ! உம்சொல்லை ஏற்றெழுகக்
கொள்வரோ என்னைக் குனிந்து. 88

இங்கென்னை ஏலாதார் என்னை அனுப்பிய
புங்கவனை ஏலார் புறம்பு. 89

என்னைநீ பேதுருவே 'ஈசன் மகன்கிறிஸ்து'
என்றுவெளி யிட்டாய் இனிது. 90

வாழி வெளியீடுன் மாயஊன் செந்நீரோ
ஆழிஉனக் கப்பன் அருள். 91

---

82. ஆரியனில் - குருவைப்பார்க்கிலும். பீடு - பெருமை. பிறக்கு - வெளிச்சம்.

83. ஈடு - ஒப்பு.

87. அரமியத்தில் - அரண்மனையில்.

90. பேதருவின் வெளியீடாவது, கிறிஸ்துவை ஈசன் மகன் என்றது.

91. செந்நீரோ-இரத்தமோ. செந்நீரன்று என்றபடி. ஆழி-கடல்போன்ற. பேதருவே உன் வெளியீடு, உன்னுடைய மாயா

பேதுருவே இந்தப் பெரும்பாறை மீதினில்
நீதிசபை கட்டுவன் நின்று. 92

நரகத்தின் வாசலதை நாடிமேற் கொள்ளா
பரஉலகச் சாவிகளைப் பார்த்து. 93

இந்தத் திறவுகளை ஈந்திடுவன் உன்கையில்
சந்ததமும் வாழியே சார்பு. 94

இங்கேநீ கட்டல் எதுவோ அக் கட்டடம்
அங்கேயும் கட்டுவ தாம். 95

இங்கேநீ கட்டவிழ்த்தால் இவ்வளவில் நில்லாமல்
அங்கே அவிழும் அது. 96

சீடரே ! கேண்மின் செகத்தில் குமரற்குப்
பாடுபல உண்டு பல. 97

வேதரும் மூப்பரும் மேய்முதல் ஆசிரியர்
ஆதிமக னைக்கொல்வர் ஆழ்ந்து. 98

உயிர்த்தெழுவன் மூன்றுநாள் உங்கட்குச் சொன்னேன்
அயர்ச்சி தவிர்த்திடுங்கள் அன்று. 99

என்னைத் தனி அழைத்தாய் என்சொல் கடிகின்றாய்
என்னையோ பேதுருவே இங்கு. 100

ஊன் இரத்தத்தினின்றும் பிறக்கவில்லை. அஃது அப்பன் அருளால் பிறந்தது என்றபடி. மாயாநாத ஒலி அருள்நாத ஒலி என்ற ஆட்சிகளைக் கருதுக.

98. முதல் - பிரதான.

100. ‘கொல்வர் ; சாவேன் ; மீண்டும் எழுவேன்’ என்று ஏசுபிரான் சொன்னது பேதுருவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் பேதுரு ஏசுவைத் தனியே அழைத்து, ‘இப்படிப் பேசலாமோ’ என்று கடிந்தார். அதுபோது கிறிஸ்து அருளியது.

பிறரையும் நோக்கினேன் பேதுருவைக் காய்ந்தேன்
அறவேசாத் தானே அகல். 101

என்னைத் தனிவிடுத்தே ஏகுவீர் சீடர்காள் !
கொன்னே ! சிதறுண் ணுங் கோடு. 102

வந்துவிடும் அக்காலம் வந்தது வந்ததே
நைந்துருக வேண்டா நலிந்து. 103

இருப்பனோ யான்தனியே என்னோடென் அப்பன்
இருப்பன் அவனென் இருப்பு. 104

உண்பவன் என்னுடன் உம்மில் ஒருவனவன்
எண்ணியே காட்டுவன் இங்கு. 105

உம்மை மறவேன் ஒருபோதும் என்றறைந்தாய்
செம்மையுள் பேதுருவே சீர்த்து. 106

மறப்பாய் மறுப்பாய் வளர்மும் முறையே
நிறக்கோழி கூவுதல்முன் நீ. 107

அப்பமெடுக் கின்றேன் அதைப்பிட் டளிக்கின்றேன்
ஒப்பும் இதுஎன் உடல். 108

---

101. பேதுரு தம்மைக் கடிந்தபோது, ஏசுநாதர் ஆங்கிருந்த மற்றவரைத் திருக்கண்ணோக்கஞ் செய்து, பேதுருவைக் காய்ந்து, 'சாத்தானே அப்பாற் போ' என்றருளினர். குமாரனைக் கடியுமாறு பேதுருவைத் தூண்டியவன் சாத்தான் என்றபடி.

102. கோடு - கொடுமை.

105. ஒருவன் - யூதாஸ்காரியத். அவன் என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பன்.

106. சீர்த்து - கோபித்து.

107. கிறிஸ்து பெருமான் சொன்னபடியே பின்னர் நடந்தது.

வரிவட்டில் வாங்கும், மடுநீரென் செந்நீர்
சொரிவது பல்லோர்க்கா சூழ்ந்து. 109

உம்முடைய காலே ஒழுங்காக் கழுவினேன்
செம்மையைச் சிந்தியும் சேர்ந்து. 110

ஏற்ற இழிவுகள் எண்ணுமல் ஒவ்வொருவர்
காற்கழுவும், செம்மைக் கருத்து. 111

உறவினர்

உந்தாயும் சோதரரும் உம்பால் உரையாட
வந்தார் புறத்தென்ருய் வந்து. 112

என் தாயும் சோதரரும் இச்சீடர் இங்கிருப்போர்
என் தாயும் சோதரரும் யார் ? 113

வானப்பன் சித்த வழிநடப்போர் என்தாயும்
மான வுடன்பிறப்பும் மற்று. 114

உம்மைச் சுமந்தகரு ஊட்டிய பால்முலேகள்
செம்மையே வாழிஎன் றீர் தேர்ந்து. 115

நல்ல தெனினுமது நாதனுரை கேட்டோம்ப
வல்லுநர் வாழி வழி. 116

தந்தையைத் தாயைத் தனிஎன்னின் நேசிப்போன்
மைந்தனெனக் காகான் மருள். 117

---

109. வட்டில் - கிண்ணம். மடு - குடிக்கும். செந்நீர் - இரத்தம்.

111. இதுவே எனது செம்மைக் கருத்து.

114. மானம் - பெருமை; வலிமை.

117. என்னின் - என்னேப் பார்க்கிலும். மருள் - அறிவின்றி மயங்குவது.

மகனை மகளை மனதமெதன்னிற் கொள்வோன்
மகனெனக் காகான் மறு. 118

தனது சிலுவையைத் தாங்கிஎனைப் பற்ருன்
எனதுரிமை மைந்தனலன் என்பு. 119

மரித்தோர் உயிர்த்தெழுங்கால் மண்ணின் உறவில்
உரித்தோர் நினைவே உரு. 120

ஆண் பெண்

இல்லாளைத் தள்ளல் இசைக்கின்றீர் முன்னோரைக்
கல்லாதார் கூற்றுக் கலை. 121

ஆணுமாய்ப் பெண்ணுமாய் அய்யன் படைத்துவிட்டான்
காணும் மறைச்சொற் கருத்து. 122

ஒருவன் ஒருத்தியுடன் ஒருணய் வாழ
அருளிறைவன் செய்தானே அன்று. 123

அய்யன் இணைப்பை அழித்துப் பிரித்தலைத்தல்
செய்யற்க செய்யற்க தீது. 124

மன்றலெதற் கென்றீர், வரம்பெற்ரோர் அண்ணகர்க்கும்
அன்றிஒன் ருறும் அரற்று. 125

கருவால் பிறரால் கருதுவான் நோக்கால்
உருவாகும் அண்ணகர்தம் ஊன். 126

---

118. மறு - களங்கம்.

121. கூற்று - மொழியாகிய.

125. மன்றல் - திருமணம். வரம்பெற்ரோர்க்கும் அண்ணகர்க்கும் (அலிகட்கும்). அரற்று - ஆரவாரித்தல்; ஒலித்தல். ஒன்ரு - பொருந்ாது.

126. வான்நோக்கால் - உயர் நோக்கால்; தெய்வநோக்கால்.

ஆதியில் இல்லை அகற்றும் வழக்கில்லை
பாதி இடைவழக்கப் பாழ். 127

தூயமனை யாளைத் தொலைத்து மறுமணம்
பாயல் விபசாரப் பாழ். 128

விலக்கிய இல்லாளை வேறொருவன் கொண்டால்
அலக்கண் விபசாரம் ஆம். 129

பெண்ணுநன் நாயகனைப் பேர்த்து மறுமணம்
பண்ணல் விபசாரப் பாடு. 130

குழந்தை

மறைந்ததை ஞானியர்க்கு வானில அப்பா !
திறந்தனை வாழ்கநீ சேய்க்கு. 131

புறக்கணி யாதே புனிதமுறு சேய்கள்
துறக்கத்துத் தூதரவர் தூண். 132

வானப்பன் முன்னே வளர்வ தவர்நோக்கு
மோனம் பொருளவர் முன். 133

பேசுகின் றீர் வானிற் பெரியன் எவனென்றே
வாசமிகு சீடர்!வம் மின். 134

---

127. இல்லை - இல்லாளை (ஆகுபெயர்).

128. காரணமின்றித் தொலைத்து.

129. அலக்கண் - துக்கம்.

130. பாடு - துன்பம்.

131. சேய்க்கு - குழந்தைக்கு.

132. சேய்கள் - சேய்களை ; குழந்தைகளை. துறக்கத்து — வானுலகத்திலே ; சுவர்க்கத்திலே.

134. சீடர் - சீடரே.

நீங்கள் மனந்திரும்பி நின்றிக் குழந்தைமனம்
தாங்கினுல் கிட்டும்வான் சார்பு. 135

தன்னை இச் சேய்போலத் தாழ்த்துவோன் வானுலகில்
மன்னும் பெரியனும் வாழ்வு. 136

ஏற்பவன் என்பெயரால் இத்தகைய சேய்களை
ஏற்பவன் என்னையும் ஈங்கு. 137

ஏற்பவன் என்றனை என்னை அனுப்பிய
மேற்பரனை ஏற்பன் மிக. 138

என்னிடம் அன்புகொள் இச்சிறுவர் ஏவர்க்கும்
இன்னல் புரிதல் இழிவு. 139

இழிஞர் கழுத்தினில் எந்திரக்கற் சூட்டி
நழுவக் கடல்விடுதல் நன்று. 140

குழந்தைகள் என்பால் குலவ விடுக
விழுந்துதடை செய்யற்க வேர்த்து. 141

அன்னவரைப் போன்றதே அப்பன் அரசுலகம்
என்றுணர்ந்து வாழ்க இனிது. 142

குழந்தையாய், ஈசன் குணஉலகை ஏலான்
நுழைதல் அரிதாங்கு நோற்று. 143

சீவன்

தன்னுடைய சீவனையே தான்காக்க முந்துவோன்
முன்னம் அதைஇழப்பன் முற்று. 144

என்னிமித்தம் சீவன் இழப்பவனே அன்னதை
முன்னமே கண்டடைவன் முற்று. 145

---

136. மன்னும் - நிலைபெறும்.

143. ஈசனுடைய குண உலகை. ஆங்கு - அக்குண உலகை.

உலகை வயப்படுத்தும் ஓராள்தன் சீவன்
கலகமுறின் என்னும் கசடு. 145

சீவனுக் கீடாச் செகத்தில் எதைக்கொடுப்பன்
பாவ மனிதன் பரிவு ! 147

இந்நீரால் மீண்டும் எழும்வேட்கை, யான்தரும்
நன்னீரால் போகுமே நைந்து. 148

நித்தியச் சீவனுக்கு நீரளிக்கும் நல்லூற்றுச்
சத்தியம் என்கொடைச் சார்பு. 149

அழியா உணவுக் கரும்பாடு பட்டோர்
அழியா உணவறிமின் ஆய்ந்து. 150

நிலைத்த உணவது நித்திய சீவ
நலத்த துழைமினுற நன்று. 151

குமரனதை ஈவன் குறியிட் டவனை
விமலன் அளித்தான் விருந்து. 152

குமரன்பால் நம்பிக்கை கொள்ளல் உழைப்பாம்
அமலன் உளக்கோள் அது. 153

விண்ணிருந்து வந்ததே மெய்யுணவு தேவனருள்
மண்ணில் அழியா மருந்து. 154

நானே உயிருணவு நண்ணிஎனை நம்பினோர்க்
கீனப் பசிவேட்கை இல். 155

---

146. கசடு - குற்றம்.

147. பரிவு - துன்பம்.

148. நைந்து - நசுங்கி.

153. கோள் - கருத்து ; துணிபு ; கொள்கை.

வருந்தி அழைத்து வலிபாரம் ஏற்ேறார்
வருக,இளைப் பாறல் வரும். 156

சாந்தமும் தாழ்மையும் சார்ந்தவன் என்றனுகம்
ஏந்திடக் கற்க எழும். 157

என்றன் நுகமினிதாம் ஏறு சுமைஎளிதாம்
குன்றிலகு வாகும் குணம். 158

மீண்டும் பிறவாதான், விண்ணப்பன் மேலுலகைக்
காண்டல் அரிதரிது கல். 159

நீராலோ ஆவியிலோ நேர்பிறப் பெய்திலனேல்
வாரா பரலோக வாழ்வு. 160

ஊனால் பிறப்பெடுத்தல் ஊனாகும் ஆவியில்
தானாப் பிறத்தலது தான். 161

ஜெப வீடு

என்னப்பன் வீட்டினை எற்றுக்கோ வாணிபப்
பொன்னப்பு வீடாக்கல் போர். 162

என்வீடு மக்கள் எணும்ஜெப வீடென்று
முன்னோர் எழுதியது முத்து. 163

கள்ளர் குகையாக் கருணை ஜெபவீட்டை
உள்ளியே செய்கின்றீர் ஊறு. 164

கற்பனை

முதன்மையாங் கற்பனையை மூதறிஞ ! கேட்டாய்
அதன்விதம் சொல்கின்றேன் ஆறு. 165

---

157. நுகம் - கலப்பை.

162. வீடாக்கல் எற்றுக்கு ? அது போராக முடியும்.

163. எணும் - எண்ணும்.

165. ஆறு - ஆறுதலடை.

ஈசன் ஒருவன் இதயம், உயிர்முழுதும்
நேசி இதுமுதல் நீ. 166

அடுத்ததுன் மாட்டுநீ அன்புகூர் தல்போல்
மடுத்துக்கூர் மற்றவர் மாட்டு. 167

இந்த இரண்டில் இயங்குமே எல்லாமும்
முந்தை மொழிதீர்க்கம் முற்று. 168

ஒற்றுமை

ஒன்றைக் குறித்திருவர் ஒற்றுமையாய் வேண்டிநின்றால்
நன்றருள்வன் வானப்பன் நன்று. 169

பிணங்கித் தனக்குள் பிரியும் அரசு
சுணங்கியே பாழ்படும் சோர்ந்து. 170

ஒன்று திரிந்திடும் ஊர்வீடும் எல்லாமும்
நன்று நிலையா நரகு. 171

எங்கிருவர் மூவரோ என்பெயரால் கூடினால்
அங்கிருப் பேனடுவில் ஆர்ந்து. 172

விசுவாசம்

விசுவாசம் வித்தாய் விரிந்து கனிந்தால்
நிசமா விருப்புநிறை வாம். 173

ஒன்றில் உறுதி உளதாயின் அவ்வுறுதி
பொன்றலையும் போக்கும் பொருள். 174

---

166. ஒருவன் - ஒருவனே.
167. மடுத்து - சேர்ந்து.
168. தீர்க்கம் - தீர்க்கதரிசனம்.
169. நன்று - ஆக்கம்.
171. ஒன்றாது இரிந்திடும்-ஒருமைப்படாமல் பிரிந்து சிதறும்.
174. பொன்றலையும் - அழிவையும்.

கடுகு விசுவாசம் காண் இம் மலையைக்
கடுகஅப்பாற் போஎன்றாற் போம். 175

பழியில் விசுவாசம் பார்த்திம் மலையை
விழுகடல் என்றால் விழும். 176

சித்தமா னாலுமக்குச் சுத்தமாக் கென்றாயே
சித்தம்உன் நோய்தீர்க தேய்ந்து. 177

அஞ்சா திருமகனே அன்பினைக் கண்டேன்யான்
பஞ்சாப் பறக்கும்உன் பாடு. 178

ஒருவரெனைத் தொட்டார் ஒழுகிய தென்னில்
ஒருபெரும் மின்னல் ஒளி. 179

துதைவிடை அங்கியைத் தொட்டேன்ஓ டிற்று
வதைபெரும் பாடென்றாய் வாழ். 180

உன்றன் விசுவாசம் உன்னைப் புரந்தது
சென்றமைதி செல்வீநீ சேர். 181

கண்ணினை நல்குங் கருத்துரன் உண்டெனக்கென்
றெண்ணுகின் றீரோ இயைந்து. 182

ஆம்ஆம் எனஒலித்தீர் அவ்வுறுதி வண்ணம்,கண்
ஆம்ஆம் எனஆயிற் றாங்கு. 183

கோயில் தலைவ! குணமகள் மாய்ந்தாளோ
மாயவிலை தூக்க மயக்கு. 184

பக்கத்தி லுள்ளீர் பரிகாசம் பண்ணுதீர்
மிக்க விசுவாசம் மேல். 185

---

180. துதைவிடை - நெருக்கினிடை.

181. புரந்தது - காத்தது ; இரட்சித்தது.

182. கருத்து உரன் - மனோசக்தி (Will Power).

விசுவாசங் கொண்டால் விழிப்பள், தலைவ !
விசுவாசம் உள்ளிலே வேண்டு. 186

விசுவாசம், பெண்ணே ! விழித்தெழு ; அன்பீர்
இசையுண வூட்டும் இவட்கு. 187

காற்றே அமைதி ; கடலே அமைதி ;ஏன்
ஆற்றா தலறினீர் ? ஆ ! 188

சுழல்காற் றலைமோதல் சூழ்ந்தனஎன் றஞ்சி
விழல்விசு வாசத்தின் வீவு. 189

நம்பிக்கை உள்ளவர்க்கு நண்ணாத தொன்றில்லை
அம்புவியில் ஐயம் அழுக்கு. 190

இவ்வுலகஞ் சொன்னாலே ஏறவில்லை நம்பிக்கை
அவ்வுலகஞ் சொன்னாலென் ஆம் ! 191

விசுவாச மாயிருந்தால் வேண்டுவன எல்லாம்
விசுவாசஞ் செய்யுமே வேட்டு. 192

எத்தைநீர் கேட்பீரோ ஈர்ஞ்செபத்தில் நம்புங்கள்
அத்தை அடைந்தன மென்று. 193

பாவி

மருத்துவன் வேண்டும் வருந்துபிணி யர்க்குத்
திருத்த நலர்க்கேன் தெளி. 194

---

188. புயல்கண்டு சீடர்கள் அலறியபோது ஏசுபிரான் அருளியது.

189. அஞ்சி விழல் - அஞ்சி விழுதல் ; அஞ்சிச் சோர்தல். வீவு - அழிவு.

191. இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்துக்கு உரியதை.

192. வேட்டு - விரும்பி.

193. ஈர்ஞ்செபத்தில் - அன்பு செபத்தில்.

194. மருத்துவன்-வைத்தியன். நலர்க்கு-சுகமுள்ளவர்க்கு.

உங்கள் மனத்தினில் ஓயாமல் பொல்லாமை
தங்கிச் சுழல்வதென் ? சார்ந்து. 195

நீதியரை அல்லஅல்ல நீணிலத்துப் பாவிகளை
ஓதி அழைக்கவந்தேன் உற்று. 196

வறியர்க்கு நற்செய்தி வாரி வழங்கப்
பெறுகிறது எங்கெங்கும் பேறு. 197

மரநல மாக்கின் வருங்கனியும் நன்றாம்
மரங்கெடின் கெட்டகனி வாய்ப்பு. 198

நல்லவன் நல்லதை நன்னிதியி னின்றுமே
கல்லி எடுப்பன் கனிந்து. 199

கெட்டவன் கெட்டதைக் கெட்டநிதி கைவைத்து
முட்டி எடுப்பன் முகந்து. 200

அறவனீ யென்றும் அலனென்றும் உன்றன்
முறைசெயல் கொள்ளும் முடிவு. 201

ஓராடு நூறுட்டில் ஒன்று தொருவினுல்
பாராஞே மேய்ப்பன் பரிந்து. 202

சிதருத ஆடுகளைச் சேர்த்து மலையில்
பதறியே ஓடுகின்ருன் பார்த்து. 203

கண்டதும் மற்றவற்றிற் காணுத இன்பமவன்
உண்டனன் உள்ள உணர்வு. 204

மற்றவருஞ் சேர்ந்து மகிழ்ச்சியால் ஆடினர்
அற்றஒன் றுற்றதில் அன்பு. 205

---

199. கல்லி - அகழ்ந்து ; தோண்டி.

202. ஒன்றுது ஒருவினுல் - சேராது விடுத்து நீங்கினுல்.

அகந்திருந்தும் ஓர்பாவிக் கானந்தம் விண்ணில்
மிகுந்தொண்ணூற் றென்பதரின் மேல். 206

சேதமாய்ப் போயொழிந்த சீவர்களைக் காத்தருளச்
சோதி அணைந்தது சூழ்ந்து. 207

காணாத ஆடுகளைக் கண்டு திருத்தவந்தேன்
வீணா வரவிலைமண் மீது. 208

கொல்லர் விலக்குங்கல் கூடத்து மூலையில்
வல்லதா ணாக வரும். 209

மன்னிப்பு

பாவம் பொறுத்தருளும் பான்மை அதிகாரம்
தேவ மகற்குண்டு தேர். 210

'பரமனே மன்னிக்க பாவிபிழை' என்று
வரசெபஞ் செய்கின்றாய் மற்று. 211

மற்றவர் செய்பிழையை மன்னித்தா லன்றிநீ
கற்ற செபம்போம் கவிழ்ந்து. 212

மன்னிப்புன் உள்ளம் மருவாதேல் மாதேவன்
மன்னியான் உன்பாவ மாசு. 213

திமிர்வாதக் காரஉன் தீயபெரும் பாவம்
அமர்ந்தடங்கி ஆழ்ந்த தறி. 214

பாவமன் னிப்புப் பரமன் செயவல்லான்
ஏவனிவன் என்றுன்னல் ஏன் ? 215

மனித குமரற்கு மன்னிக்கப் பாவம்
நனிஉண் டதிகாரம் நன்கு. 216

---

206. தொண்ணூற்றொன்பது பேரினும்.

210. தேவ மகற்கு - தேவ குமரனுக்கு ; கிறிஸ்துவுக்கு.

மன்னிக்கப் பட்டதுன் மாபாவம் என்பதோ
அன்றிநட என்பதோ ஆய். 217

மிக்க அபாண்டம் விரித்து வதைப்போர்க்குந்
தக்க செபஞ்செயல் சால்பு. 218

உடன்பிறந்தான் குற்றம் உஞற்றின் கடிக
உடன்மன்னி, நொந்தால் உளம். 219

ஏழு முறையவன் ஏதன் புரிந்துருகின்
ஏழுமுறை மன்னி இதம். 220

வாழஉடன் வந்தான் வழுக்கல் பொறுக்குமுறை
ஏழுன் றெழுபதென் பேன். 221

எப்பாவம் எந்நிந்தை ஏற்குமே மன்னிப்பை
எப்போதும் ஒன்றேற்றல் இல். 222

தூஆவி யானவரைத் தூற்றியே நிந்தித்தல்
மேவாது மன்னிப்பு மேல். 223

மனித குமரற்கு மாறு ஒருசொல்
வனையின்மன் னிப்பு வரும். 224

ஆவிக்கு மாறு அறைவோற் கிருமையில்
பாவமன் னிப்பிலை பார். 225

கண்மூடி வழக்கம்

ஓய்நாளில் நோயை ஒழித்தல் தவறென்றீர்
ஓய்நாள் குமரற் குரித்து. 226

ஆழ்ந்த குழியில்தன் ஆடோடி ஓய்வுநாள்
வீழ்ந்தால் எடானோ விரைந்து. 227

---

219. உஞற்றின் - செய்யின்.

223. தூ ஆவி - பரிசுத்த ஆவி.

224. வனையின் - புனைந்தால்; செய்தால்; சொன்னால்.

ஆட்டிலும் மைந்தன் அதிமேலன் நோன்போய்வு
நாட்களிலும் நல்லசெயல் நன்று. 228

ஓய்நாளில் காளை உதைகழுதை நீர்பருகின்
காய்வீர்கொல் ? என்னே ! கருத்து. 229

உஞ்சீடர் கைகழுவா துண்கின்றார் தீட்டன்றோ
துஞ்சு மரபென்றீர் தூர்ந்து. 230

புறவேடங் கொண்டீர் புறக்கணித்தீர் அப்பன்
அறமேவு கற்பனை ஆறு. 231

பெற்றோரைப் பேணும் பெருமையைக் கைவிட்டீர்
கற்றீர் புறத்தீட்டுக் காப்பு ! 232

புகுவது வாயுள் பொருத்தாது தீட்டை
உகுவதில் வாய்தீட் டுளது. 233

வாயுள் புகுதல் வயிற்றுள் செரித்துவெளி
ஆயிடல் நீர்அறிவீர் ஆய்ந்து. 234

வாயின் வழிவருதல் வாழிடம் உள்ளமே
பாயும்பல் தீட்டுப் பரவு. 235

காரெண்ணம் கொல்லல்பொய் கற்பழிவு கள்ளநிந்தை
சேருள்ளம் தீட்டுச் செறிவு. 236

கள்ளர் மொழிகள் கரும்புளித்த மாவொக்கும்
கொள்ளற்க எச்சரிக்கை ! கோது. 237

---

229. காய்வீர் கொல் - கோபிப்பீரோ ?

230. மரபு தூர்ந்த துஞ்சும் என்றீர். துஞ்சும்-மாண்டுபோம்.

231. ஆறு - வழி.

233. வாய் உகுவது - வாய் சிந்துவது ; உள்ளிருந்தே வாய் வழியாக வருவது.

236. கார் - கரிய ; தீய.

வேதரிடம் எச்சரிக்கை ! வேடம் புறவேடம்
தீது பெருமாயைத் தீட்டு. 238

மோசேயின் பீடத்தில் மோசரவர் வீற்றிருப்பர்
வாசகம் நன் றுநடை மாறு. 239

மாச்சுமை ஏற்றுவர் மக்களின் தோளிலவர்
நாச்சுமை அன்றிவிரல் இல். 240

நாடாவை நீட்டுவதை நல்லங்கி நீட்டுவதை
வீடாக் கருதுகின்றார் வீண். 241

நீளங்கி பூண்டு நெடுவீதி போவருலா
தோளர் வணக்கேற்பர் சூது. 242

ஆலயத்தில் முன்னமர்வர் ஆர்விருந்தில் முன்னமர்வர்
ஓலமுண்டை வீடடைவர் ஓர்ந்து. 243

பார்வைக்கு நீண்டசெபம் பண்ணுவர் தீர்ப்பினில்
சார்வர் கொடுந்தண்டத் தாக்கு. 244

தன்னை உயர்த்துவோன் தாழ்வனே, தாழ்த்துவோன்
தன்னை உயர்த்துவோன் தான். 245

வெந்தயம் சீரகம் வேர்துளசி பத்திலொன் று
முந்தச் செலுத்துகின் றீர் மொய்த்து. 246

கள்ளரே ! விட்டீர் கருணையை நீதியை
உள்ள உறுதியை ஊறு. 247

---

240. நா சுமை, வாய்த்தொண்டை உணர்த்துவது. விரல் (கை) ஒன்றுஞ் செய்வதில்லை என்றபடி.

241. வீடா - மோட்சமாக.

242. தோளர் - நெடுந் தோள்களையுடையவர். வணக்கு - வணக்கம்.

உண்ணுங் கலனை உலுக்கிப் புறத்தூய்மை
பண்ணுகின்றீர் உன்னுமுட் பற்று. 248

கொள்ளை அழுக்குக் குடிகொண் டுழல்கின்றீர்
உள்ளங் கழுவீரோ ஒத்து. 249

வெள்ளை அடித்த வெறுங்கல் லறைபோன்றீர்
உள்ளென்ன ? என்புபிண ஓடு. 250

வெளிக்குப் புலனும் வெறுநீதி, உள்ளம்
களிக்கும் வழுக்கழுக்குக் கள். 251

தூயரைக் கொன்றார், துணைநின்றார், நும்முன்னோர்
ஆயபழிக் கென்செய்வீர் ! ஆசு. 252

புறத்தைப் படைத்த புனிதன் அகத்தை
வெறுத்து விடுத்தானோ வேர்த்து ! 253

உற்றன எல்லாம் உளங்கொண் டறஞ்செய்மின்
முற்றுமே தூய்மை முகிழ்ப்பு. 254

மக்கள்முன் நீதியாய் வாழ்கின்றீர் ! உம்முளத்தை
மிக்கறி வான் இறைவன் வேர். 255

மதிப்புறல் மக்கள்முன், வானப்பன் முன்னர்
அதிக அருவருப்பே ஆம். 256

செல்வம்

நித்தியச் சீவன் நினை இளைஞ ! நல்லனென
எற்றுக் கெனைச்சொற்றாய் ? இங்கு. 257

---

248. உள் பற்றை உன்னும் (நினையுங்கள்).

252. ஆசு - குற்றம்.

254. உற்றன எல்லாம் - கிடைத்த எல்லாவற்றையும்.

257. சீவன் - சீவனை.

என்றென்றும் நல்லவன் ஈசன் ஒருவனே
அன்றிப் பிறரில்லை ஆய். 258

சீவனில் செல்லஉன் சித்தம் விரும்பினால்
மேவிய கற்பனையுள் வேய். 259

கொலைகளவு காமம் கொடும்பொய், குணத்தை
அலையவை செய்யாதே அல். 260

மாட்சிமைசெய் ஈன்றோரை, மற்றவர்பால் அன்புகூர்
ஆட்சிஉன்பால் கூர்வதுபோல் அன்பு. 261

இளைஞ! 'இவைசெய்தேன் என்னகுறை இன்னும்
உள'தென்றாய் சொல்கின்றேன் உள். 262

ஒருகுறை உள்ள தவ் வொன்றைக் களைந்தால்
பெருகு முழுப்பண்புப் பேறு. 263

முழுப்பண்ப னாகநீ முன்னின், உளதை
அழியவிற் றில்லார்க் களி. 264

உனக்கவ் வுலகில் உருவாகுஞ் செல்வம்
எனக்குப்பின் வாசிலுவை ஏற்று. 265

சென்றான் மறுத்திளைஞன் செல்வத்தான், சீடரே!
நன்றாகச் சொல்கின்றேன் நான். 266

ஊசியின் காதினில் ஒட்டை நுழையினும்
ஈசனிடஞ் செல்வனுறல் இல். 267

---

259. கற்பனையை உள்ளத்தில் வேய் (அணி).

261. உன்பால் அன்பு கூர்வது ஆட்சியாயிருப்பதுபோல.

262. உள் - நினை.

263. களைந்தால் - பிடுங்கி எறிந்தால்; நீங்கினால். பண்பு - இயல்பு; தன்மை.

264. முன்னின்-ஆழ நினைந்தால். இல்லார்க்கு-வறியர்க்கு.

ஒருவன் உயிர்நலம் உள்ள இடம் அன்னான்
திருவினில் இல்லை தெளி. 268

பகலில் இரவில் பரிந்தே விருந்தை
வகையினில் ஓம்புமின் மாண்பு. 269

சோதரரை நண்பரைச் சுற்றத்தைச் செல்வரை
வீதியரைக் கூப்பிடுதல் வீண். 270

அன்னவர் மீண்டும் அழைப்பர் விருந்துக்குத்
துன்னுமே கைம்மாற்றுத் தூறு. 271

ஏழை குருடரும் ஈனச்சப் பாணியும்
வாழ அழைத்தல் வளம். 272

திரும்ப விருந்திவர் செய்யார் அதனால்
அரும்புதல் கைம்மா றரிது. 273

நல்லதே உப்பு நகர்ந்துவிடின் சாரமெலாம்
செல்லுமோ மீண்டுமவை சேர்ந்து. 274

உப்புடைய ராகுங்கள் ஓங்குசமா தானத்தில்
ஒப்புரவுக் கேற்க உழைப்பு. 275

இன்றழும் நீவிர் இதமுற வாழியே
என்றும் நகைப்பீர் இனி. 276

செல்வரே ! ஐயோ ! செறிந்தது கேடுநீர்
புல்லிய ஆறுதல் போம். 277

நிறையுடையீர் ! அந்தோ ! நிகழ்ந்தது கேடு
வறுமை பசிவாட்டும் வந்து. 278

---

271. தூறு - தீங்கு ; புதருமாம். துன்னுமே - சேருமே.

நகையுடையீர் ! ஐயோ ! நளிர்ந்தது கேடு
புகையுமே துன்பப் புலம்பு. 279

மற்றவர் உன்னை மகிழ்ந்து புகழுங்கால்
உற்றது கேடென் றுணர். 280

ஏவனே கேட்பினும் ஈக, பறிப்போனை
மேவியே கேளற்க மீண்டு. 281

கடனைத் திரும்பவும் கைப்பற்ற எண்ணில்
கடனளித்தல் பாவம் கடி. 282

பிறர் குற்றம்

பாவம் உணர்ந்து பரிதபித்திங் கென்னிடம்
மேவினள் இப்பெண் மெலிந்து. 283

கற்பழிந்தாள் காண்பளேல் கல்லெறிக என்பதுமுன்
கற்பனை என்றீர் கவிழ்ந்து. 284

பாவமிலார் ஈங்கிருப்பின் பார்த்துக்கல் வீசுக
மேவிய இப்பெண்ணின் மீது. 285

ஒவ்வொருவ ராக ஒதுங்கி அகன்றனர்
செவ்வையிர் ! காண்மின் சிறந்து. 286

பெண்ணேஉன் பாவங்கள் பெற்றன மன்னிப்பை
எண்ணுதே பாவமினி ஏகு. 287

தியாகம்

என்பின் வரவிரும்பின் ஏந்தியே தன்சிலுவை
தன்னை வெறுத்தல் தகவு. 288

என்பொருட்டென் செய்திபொருட்டில்லநிலம் சோதரர்கள்
தன்பெற்ருேர் ஆதிவிடல் சால்பு. 289

---

279. நளிர்ந்தது - செறிந்தது.
286. செவ்விய சீடரே.

இம்மையில் நூறுகி எல்லாம் பெருகுமே
அம்மையில் வீடுண் டமை. 290

பின்பற்றி வாஎன்றேன் பெற்றேனை மண்ணடக்கம்
முன்செய்யக் கேட்கின்றாய் மோந்து. 291

மரித்தோர் மரித்தோரை மண்ணிற் புதைப்பர்
வரித்தென்னைப் பின்பற்றி வா. 292

காசுபலர் இட்டனர் காணிக்கை யாயிங்கே
ஆசிஇக் கைம்மைக்கே ஆம். 293

காசுநிதி இல்லாள் கடைவாழ்வுக் குள்ளதையும்
வீசினள் நேசத்தில் வீழ்ந்து. 294

நிதியிருந்து செல்வரெலாம் நீட்டினர் கையைக்
கதிஇரு காசளித்தாள் கண்டு. 295

மரணம்

என்சொல் வழிநடப்போன் என்றும் மரணத்தில்
துன்னி அதைக்காணான் துச்சு. 296

உயிரோ டிருந்தென்னில் உண்மை உறுதி
பயில்வோன் மரணம் படும். 297

உறுதிஎன் பால்வைப்போன் உற்றிடான் சாவை
உறினெழுவன் மீண்டும் உயிர்த்து. 298

---

290. அம்மையில் - மறுமையில். அமை - சித்தமாகு.

292. வரித்து - மொய்த்து ; தெரிந்து எனினுமாம்.

295. வாழ்க்கைக்குக் கதியாயிருந்ததெனக் கண்டும் - உணர்ந்தும் - காசினை அளித்தாள் என்றபடி.

297. படும் - ஒழியும்.

ERSITY EXTENSION LIB

மார்த்தாளே மார்த்தாளே மாழ்கிப் பலநினைந்து
கூர்த்துக் கவல்கின்றாய் கோது. 299

தேவையை ஆய்ந்தால் சிறிதாம் அலதொன்றும்
ஆவி வதைஏன் அதற்கு? 300

மரியாளோ கண்டாள் மகிழ்தக்க நல்ல
மரியாத பங்கை மதி. 301

ஈண்டுநிற்போர் சில்லோர் இறையுலகைக் காணுமுன்
மாண்டசுவை பார்ப்பதிலை மாண்பு. 302

தொண்டு

சாப்பிடும் என்கின்றீர் சாப்பா டெனக்கெது?
சாப்பிடல் சொல்கின்றேன் சற்று. 303

என்னை அனுப்பினவன் எண்ணம் நிறைவேற
உன்னிப் பணிசெய்தல் ஊண். 304

அழியும் உணவேன்? அழியா உயிர்கட்
குழையுமது சீவ உணவு. 305

கலம்பகம்

பிடிக்கின்றீர் மீனைஎன் பின்வாரும் மக்கட்
பிடிப்பவ ராக்குவேன் பேறு. 306

ஆவிக்கோ ஊக்கம், அணிந்த புலானுக்கோ
மேவிக் குடையும் மெலிவு. 307

இத்தகைய பேயோட்டல் ஏதாலும் ஏலாது
சத்திய நோன்புசெபம் சால்பு. 308

---

299. மாழ்கி - மயங்கி.

301. மரியாத - அழியாத.

306. மக்கட் பிடிப்பவர் - மக்களைப் பிடிப்பவர்.

பட்டயத்தைப் போடுறையில் பட்டயங் தாங்கினவன்
பட்டயத்தால் மாண்டிடுவன் பட்டு. 309

சிறிதிலே மெய்யன் பெரிதிலும் மெய்யன்
சிறுநேர்மை சேர்க்கும் பெரிது. 310

அல்ல பலியை, அருளை விரும்புகின்றேன்
நல்லபொருள் கற்றிடுக நாள். 311

தன்வீட்டில் ஊரில் தவிரஒரு தீர்க்கன்அயல்
மன்வீட்டில் ஊரில் மதிப்பு. 312

தோமா!என் கையைப்பார் தொட்டு விலாவைப்பார்
ஏமாறு நம்பிக்கை ஏல். 313

அய்யனே அப்பனே ஆண்டவ என்கின்றாய்
மெய்யினைப் பார்த்தபின் மேல். 314

பார்த்தென்னை நம்பினை, பாராமல் நம்புவோர்
ஆர்த்தபெரும் பேறுடையார் அன்பு. 315

UNIVERSITY EXTENSION LIBRARY
16 DEC 1957
MADURAI

312. தீர்க்கன் - தீர்க்கனுக்கு.

313. அசையா நம்பிக்கை கொள் என்றபடி.

314. மெய்யினை - உடலை அல்லது சத்தியத்தை.

315. (அவர்) அன்பு.

இறுவாய்

பிரான்ஸிஸ்அந் தண்மை பெறச்செய்த ஏசு
பிரான்மலைச்சொல் வாழி பெரிது. 1

தத்துவ வாழ்வடையத் தால்ஸ்தாயைச் செய்தபெருஞ்
சத்தியம் வாழி தழைத்து. 2

காந்தி யடிகளைக் காத்த மலைமொழி
சாந்தமே வாழியது சத்து. 3

முத்தி நெறியறியா மூர்க்கஉல குய்யஅருள்
பத்திமொழி வாழி பரம். 4

எங்கும் பொதுமை இயங்க அருள்வளர்க்கும்
பொங்கு மலைமொழியைப் போற்று. 5

கொலையுலகம் மாய்க கொடுங் குண்டாட்சி வீழ்க
மலைமொழி வாழ்க மலர்ந்து. 6

சேவக ரின்றியும் சேனைக ளின்றியும்
ஏவரும் வாழ்க இனிது. 7

மக்களின் ஆட்சி மலர்க மலைப்பொழிவால்
தக்கஅறம் ஓங்க தழைத்து. 8

மலைமொழி வாழி மணிமொழி வாழி
நிலைவழி வாழி நிகழ்ந்து. 9

ஏசு ஒளிவளர்க இவ்வுலகம் ஒன்றாக
நேச வழியால் நிறைந்து. 10

---

1. பிரான்ஸிஸ் முனிவர். அந்தண்மை - எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகல்.

UNIVERSITY EXTENSION
LIBRARY, MADURAI

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் இயற்றிய நூல்கள்

திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் ... (அச்சில்)

பெரியபுராணம்-அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும் (அச்சில்) சன்மார்க்க போதமும் திறவும் 2 0

தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு: (முதற்பகுதி) 5 0

,, (இரண்டாம் பகுதி) 5 0

திருக்குறள் விரிவுரை: (முதற்பகுதி-பாயிரம் நான்கதிகாரம்) 5 0

,, (இரண்டாம்பகுதி-அறத்துப்பால்-ஆறு அதிகாரம்) 5 0

மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும் ... 6 4

பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை ... 5 0

இந்தியாவும் விடுதலையும் 5 0 உள்ளொளி ... 3 8

தமிழ்த் தென்றல் அல்லது தலைமைப் பொழிவு ... 6 4

பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி ... 3 0

இருமையும் ஒருமையும்? 0 8 நாயன்மார் வரலாறு 4 0

தமிழ்நூல்களில் பௌத்தம் 0 8 முருகன் அல்லது அழகு 2 0

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம் ... 1 12

சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து ... 1 8

முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா? ... 1 8

என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே ... 1 0

சைவத்தின் சமரசம் 1 0 சைவத் திறவு 0 12

தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும் 1 0 முதுமை உளறல் 0 12

இமயமலை அல்லது தியானம் ... 0 12

காரைக்காலம்மையார் திருமுறை—அரும்பதக் குறிப்புரையுடன் 0 10 ஆலமும் அமுதமும் 0 8

கடவுள் காட்சியும் தாயுமானவரும் 0 8 சித்தமார்க்கம் 0 10

உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல் 0 8

பொதுமை வேட்டல் 1 8 முருகன் அருள் வேட்டல் 0 10

திருமால் அருள்வேட்டல் 0 12 சிவனருள் வேட்டல் 0 8

கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல் 0 6 புதுமை வேட்டல் 0 10

கிறிஸ்து மொழிக் குறள் 0 12 இருளில் ஒளி 1 0

நாயன்மார் திறம் 0 6 சமரச தீபம் 0 6

நினைப்பவர் மனம் 0 6 சைவ சமய சாரம் 0 4

அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி 0 8

பொருளும் அருளும் அல்லது மார்க்ஸியமும் காந்தியமும் 1 0

சித்தந் திருந்தல் அல்லது செத்துப் பிறத்தல் 0 8

வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அல்லது படுக்கைப் பிதற்றல் 0 8

முருகவேள் புத்தகசாலை,

15, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை-14

...SITY EXTENSION

அரிய தமிழ் நூல்கள்

		ரூ.	அ.
திருவிளையாடற் புராணம் மூலமும், ஈக்காடு-இரத்தினவேல் முதலியார் இயற்றிய உரையும் விசேடமும்	...	10	0
தமிழ் மறைத் திரட்டு	...	0	8
விநாயகர் பனுவல் திரட்டு	...	0	6
முருகவேள் பனுவல் திரட்டு	...	2	0
முருகன் திருவருட்பா-இராமலிங்க சுவாமிகள்	...	0	8
குசேலோபாக்கியாநம் மூலமும் உரையும்	...	(அச்சில்)	
கந்தபுராணச் சுருக்கம் மூலமும் உரையும்	...	(அச்சில்)	
தேவி தோத்திர மஞ்சரி	...	0	4
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்-முதல் திருமுறை-அரும்பத உரையும் சாத்திரக் குறிப்பும்	...	0	12
க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்	...	0	4
சமயத்தொகுதி	...	0	2
ஆறெழுத்தந்தாதி	...	0	2
சிவகுமாரர்கள் தேவாரங்கள்	...	0	$\frac{1}{4}$
,, பத்துப் பிரதிகள்	...	0	2

கந்தர் அநுபூதி

சென்னை, இராயப்பேட்டை, வேதப்ரவசன மந்திரத்து
சிவத்யாநனந்த மஹரிஷி அவர்கள் எழுதிய

கூடார்த்த தீபிகை

என்னும் புத்துரையோடு கூடியது. இதுவரை இவ்வகைத் தெளிவான அநுபூதி உரை வெளிவரவில்லை என்று படித்தோர் பலரும் கொண்டாடிக் கூறியுள்ளார். விலை ரூபா 1

முருகவேள் புத்தகசாலை,

15, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை